

பெண்கள் 300

DIGITIZED

LB
N17
1210.85
1-21085

1101
615-11

குமரன்மனை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

செந்தூரம் 300.

இஃக

மதுரை யானைக்கல்நெரு வித்துவான்,
மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்கள்

ஒலையேட்டுப்பிடியின்படி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோரை

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீடு

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917

[இதன்விலை]

[அனா 10.]

LB
N17

121085

* செப்பனிடவதற்காக எடுத்துக் *
* கொள்ளப்பட்ட *
* ஜஸ்மாதம் வட்டம் 1984 *
* செப்பனிட முடித்த *
* ஜஸ்மாதம் வட்டம் 1984 *
* ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் *
* கையொப்பம். *

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

செந் தூ ர ம் ந னா.

வெண்பா.

காலுந் தலையும் கலந்துநடு வாகிபின்ற
மேலுந் துரியம் வினங்குமே—காலாம்
வயித்தியமுந் தூறும் வழங்கவே ருத்திரம்
பயிற்றும் கணேசனருட் பார்.

காப்பு.

பூதலத்தில் தென்பொதிகை தன்னில்வாழும் பூரணமே யென்குருவே
விவமேஅய்யா, * மாதவத்தால் அஷ்டசித்தி யெட்டும்பெற்ற வரிசையிலே
வயித்தியனால் வகையாய்ச்சொல்வேன், போதகத்தின் முகத்தானைக்
கடைக்கோட்டானைப் பூதலத்தில் நிறைந்தானைப் புதல்வனற்றன்னே, சாதக
மாய் மனமடங்கி யறிவிற்குடித் தற்பரனாய் நின்றனை பதிகாப்பாமே. 1

தூல்.

கணபதியின் பதத்தாலே கீழ்மூக்கோணம் கரையடங்காப் பிறப்பறப்
பான் கடவுளான, கணபதியைக் குண்டலியிற் கண்டுதேறித் கனலெழுத்து
வாய்வுவந்த புரியஷ்டத்தால், கணபதியே பிதப்பிறப்பு ஆண்பெண்ணுதிக்
கமைகொள்ளா நாதமொடு வித்துவாகி, கணபதியைப் பெற்றெடுத்த விந்து
வாலே கழறுகின்ற விருகுறியுக் காணுகானே. 2

காணப்பா புரியஷ்ட மெட்டினோடு கலந்துதப்பா பூரணத்தான் கண்
டத்தோடே, தோணப்பா யிடகலைக்குச் சோடசமேபாயுஞ் சுகமாகப் பின்
கலைக்குப் பன்னிரண்டாம், பேணப்பா இதில்விட்ட குறையினாலே பெண்
னோடு புருஷனங்கே சேரும்போது, ஊணப்பா பிரணவங்கொண் டியர்ந்த
சென்மம் உத்தமனே யிதிற்பிறந்த நோய்கள்தானே. 3

தானென்ற சபையெழுத்துத் தொண்ணூற்றாயும் தத்துவமாய்விவர்களு
க்குப் பஞ்சகர்த்தான், தானென்றே கொண்டணைக்குத் தசமாம்பவாய்வு சாத
கமாய் பாணனுட தத்துவந்தான், தானென்று நின்றவிடம் வாதபித்தஞ்
சார்ந்தசிலேற் பனத்தோடு முன்றினாலே, தானென்ற வியாதிவெல்லாம்
வளருமப்பா சடவுமெல்லாம் கோயிட்ட கூடுதானே. 4

கூட்டுதல் குடியிருந்த குறம்போகேள் கொள்ளையிட்டார் கற்பமென் லாங் கூறியத்தின்ன, காடுமப்போ தொன்றோடே யொன்றுலேறாய் னடை கொடுத்த மாட்டாமல் கற்பத்தினறால், தேடுமப்போ விவையாகஞ் செய்ய வேணும் தெளிவாக லாதித்தி காணவேணும், ஆடுமப்போ காயத்தி பண் ணும்போது அதற்குமுன்னே யயமிருத்து தட்டுதேனே. 5

தட்டுதே னென்பதற்குக் கற்பங்கேளு சாதகமாய்க் காந்தமது பலந்தா னஞ்சு, தெட்டிததோர் வெள்ளையது பலந்தாடுனன்று திரமாகக் காரமது பலந்தாடுனன்று, ஒட்டிததோர் காரமது பலந்தாடுனன்று உத்தமனே தானகந்தான் பலந்தாடுனன்று, பட்டிடவே பூநீறு கழஞ்சியொன்று பால் கான வெண்கருவென் னெருக்கம்பரவாரே. 6

வார்த்துவைக்கச் சலமாகும் சலத்தைவிட்டு மாட்டுவாய் பதினென்று மருந்துகூட்டி, சேர்த்து யிரைத்திவொய் றென்சொமந் திரமாகப் பின் பதனை வில்லெசெய்து, போர்த்திவொய் வெய்யிலிலே உலர்த்திப்பிடி புசு ழான மூசையிலே யிட்டிழுடி, காந்திவொய் மேலோடு கொண்டுமூடிச் சைமுறையாய் சிலைமண்ணுங் கணக்காக் செய்யே. 7

செய்யப்பா உலேமுகத்தில் துருத்திரெண்டு திரமாக் காதிவிடு அழுரு மட்டும், பையப்பா வெடுத்தனை யாறவைத்துப் பாக்காசப் பின்பொருக்கா லமுக்கது, மெய்யப்பா பின்பதனைக் குகையிலவைத்து விளங்கவே பின் பொருக்கால் கன்றுபூது, அய்யப்பா காந்தமது தராப்போல்கிற்கும் ஆகா கா காத்தச்சத் தருமைதானே. 8

அருமையென்ற காந்தத்தைக் குகையிலவைத்து அப்பனே மூன்றுதரம் அழுகலூதிந், பெருமையென்ற காந்தமது சத்தாய்ப்போரும் பேச்சேது குதமொரு பலத்தைத்தாக்கி, கருமையென்ற காந்தமது சேகித்தேறக் கரு வலையில் வீரமுடன் காரங்கூட்டி, உருமையென்ற காரமது பழச்சாற்ற லாட்டி யுலர்த்துவாய் பணம்போலே வில்லெசெய்தே. 9

வில்லெசெய்த மருந்தெல்லாம் சமனாய்க்கொண்டு மீறியதோர் காந்தமது உருகும்போது, சொல்லுவென் சத்துக்குச் சமனாய்த்தாக்கு துடியாக வொவ்வொன்றாய்க் கொடுக்கவாங்கும், அல்லவே சமனாகத் தாக்கிப்பின்பு அப்பனே ஒடுகொண்டு மூடிக்கொண்டு, வல்லதொரு குகையழுத கன்று பூது மகத்தான காந்தமது வகத்தானே. 10

தானென்ற காந்தமது நயமாகச் சாஸ்திரமெல் லாம்படித்தா ரருமை யென்றே, காணென்ற ஆணுவத்தால் வெளியிற்போட்டேன் காட்டாதே கண்ணென்ற பின்னாக்கெல்லாம், வானென்ற நயத்தைப் பதனம்பண்ணு வண்மையாய்த் தேவியுட நாதன்கேளு, வேணென்ற அயப்பொடிதான் பலக் தானஞ்ச வெள்ளையோடு தானமுஞ் சூதங்கூட்டே. 11

கூட்டியே சாரமொடு காரத்தன்னைச் சூறியாக வதக்கொரு பலந்தான் பாரு, மூட்டுவாய் பூநீறு கழஞ்சியொன்று முந்தியதோர் வெண்கருவு நீரா லாட்டி, மாட்டுவா யிருநாமம் அரைத்தபின்பு வளமாக வில்லெசெய்து வெயிலிற்போட்டு, காட்டுவா யுலர்த்திப்பிடி மூசைக்குள்ளே நயமாக வைத்ததனைக் குகைவாய்மூடே. 12

மூடப்பா வோடுசொண்டு சிலைசெய்து முன்போலே யுருக்கியெடு வெண்கலமாய்கிற்குந், தேடப்பா முன்போலே சேகித்தேறு செகமெ ல்லா மிரும்பினுடையங்காணர், ஆடப்பா யிதனுட்டிச் சித்தாரட்டு ஆ ஆ நாகமதில் கூடிற்றஞல், வீடப்பா பலத்துதடா பிறவியெது மிதமிஞ்சு பென்றுசித்தர் மறைத்திட்டாரே. 13

மறைத்திட்டார் அயத்தினெடு காந்தத்தன்னை மக்களே யயமிருத்துத் தட்டென்று, குறைத்திட்டா ரறுசவையுங் கழற்றுமுன்பே கொள்வதற்கு ருதல்கற்ப மென்றுகூறர், நிறைத்திட்டே னுலகமெல்லாம் சித்தாய்ப் போக, நிலையான ஆறுவரை யுறுத்சொன்னேன், முறைத்திட்டந் தப்பா மல் கற்பமேற முந்தவே யயக்காந்த மொழிந்திட்டேனே. 14

மொழிந்ததொரு அயக்காந்தம் பலந்தாடுனன்று முத்தமிழ்தேர் புல சூதியனே வகையொன்றுக்குத், தெளிந்ததொரு தங்கமது பலந்தான்ரெண்டு சேரவே மூன்றுமொன்று, யுருக்கியாட்டு, கொளுந்ததொரு கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து கூட்டப்பா கண்டிடைக்குச் சவ்வரத்தை வளீந்த தொரு ரசமதிலே பனியிற்போடு மாட்டா தங்கவிடை குதந்தானே. 15

குதமுற வாலேதன்னை காள்மூன்றிற்குள் சுறுக்காக நித்தியமொரு சாமமாட்டி, நாதமுற முலைப்பாலி லாட்டுஆட்டு காப்பனியிற்போட்டுவிடு மூன்றுகளாய், வாழமுமோ வேதையிடம் வாதிக்கல்லோ வயித்தியத்தில் வாலேச மார்க்கஞ்சொன்னேன், வேதைவிதி லோடாது ஆசியாதே வே தைக்குக் குருவேறே விளம்பக்கேளே. 16

விளம்புவென் வாலேசங் கண்டிடைக்குரெட்டி மீறியதோர் கெத்தியிடு சிலைபத்தொன்று, வளம்பெறவே பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி வாசமா யிரண்டுநா ளரைத்தபின்பு, உளம்பிலக்கக் குப்பியிலே யுலர்த்தியிட்டி உத்த மனே வாலுக்கையில் தீயமூட்டி, தளம்பெறவே மூன்றுகாள் முத்தியிட்டி தப்பாது தளமுறுசெந் தாரமாமே. 17

செந்தூரஞ் செகப்பென்ன முருக்கம்பூவோ தேகத்துக் கழிவோது வயி ரலனைப்பூசி, செந்தூர மெடுத்தடக்கிச் சிவனைப்பூசி தேவியொடு கணபதிந் குப் பூசுபண்ணி, செந்தூரந் தின்பதற்குத் திணைக்குள்ளே செயமாகக் கிரகலக் கிளமுஞ்சொன்னேன், செந்தூரங் குன்றியிடை மூதண்டத்தின் திரமான லேகியத்திற் பொதிந்துதினே. 18

திண்ணவே லேகியத்தான் முன்பேசெய்வாய் தீட்சையிரு தூற்றுள்ளே
திடமாய்ச்சொன்னேன், மண்ணவே லேகியத்தை யாருஞ்சொல்லார் வன்
மாகக் காகிடைலே கியத்திற்கொள்ளு, உண்ணவே மண்டலம்கொள் வயது
சுண்டி உத்தமனே நோய்களென்ற தெல்லாம்போகும், அன்னமொடு பால்
சீனி பத்தியத்தான் அப்பனே மற்றொன்று மாகாவாதே. 19

ஆகாது யென்றுசொன்னே னேதேதென்று வயவிருத்தத் தட்டுதற்
குப் பத்தியமேவேதும், வாகாண செந்திரம் நோய்கொண்டோர்க்கு வன்மா
ன வறுப்பான மறித்துக்கட்டித், தாகாண மண்டலமே குன்றிலீதம் சாதித்
தால் நோயெல்லாம் தவறுண்டேபோம் பாகாண பத்தியங்கள் காக்கவேண்
டாம் பத்தியமாம் புகையிலையுப் புளியுத்தானே. 20

தானென்ற ரென்றமில்லிட்டுக் கொண்டாந்தேரு தவறுது சகலவியா தி
களுத்தீரும், தானென்ற வுடம்பெடுத்தால் சாகாக்கல்லி உத்தமனே யிதுக்
கல்லோ தளசெந்திர, தானென்ற பெண்கள்வலைக் குள்ளே சித்தி மான்
வதற்கோ செந்திர வைப்பைச்சொன்னேன், தானென்ற பேச்சுமப்போய்
தன்னைக்காணுஞ் சாதகமாய் லட்சியத்தின் குறிப்பைப்பாரே. 21

பாரப்பா வாசியிலுல் யோகமாகும் பரிவான தீட்சையிலுல் சித்தியா
ரும், காரப்பா சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாகும் கற்பத்தில் முதல்கற்பமாய்க்
காத்தம் கொள், சேரப்பா சித்திபெற்ற தேதுளுலே செந்திர மயத்தாலே
தெளிந்த காணும், பேரப்பா கேட்டனே யெமனாதாக்கள் பேசாதே
யோடுவர்காண்பின் பாராதே. 22

பாராதே சித்தாந்த மொன்றுமில்லை பஞ்சகர்த்தான் சடவமது வேகுமட்
டுஞ், சேராதே யென்றுசொல்லும் வேதாந்தத்தைத் தெளிந்தறிய மாட்டார்
கள் சைவமொடு, கூராதே பூரணமா மென்றதெய்வக் கோவிலுக்குட் சுயம்பு
வது பாதாரத்தை, சேராதே யிருப்பதென்ன வென்றுசொல்லிக் செப்புகி
றேன் சித்தாந்தத் தெளியத்தானே. 23

தெளிவான மனத்தோர்க்கு வாதஞ்சொன்னேன் திடமற்ற மூடருக்
குத் திடமுஞ் சிசான்னேன், தெளிவான பேருக்கு வைத்தியஞ் சொன்
னேன் செய்முறையிற் கற்பவெறி கூடவேண்டி, தெளிவான மாணவர்க்கு
ஞானஞ் சொன்னேன் சித்தியுடன் முத்திபெற யோகஞ் சொன்னேன்.
தெளிவான மனத்தோர்க்கு மவுனஞ் சொன்னேன் தீட்சையொடு பூஜை
வீதி செப்பினேனே. 24

செப்பினேன் வாதத்தி லட்சம் காப்பு திரமான் வைத்தியத்தி வீரன்
டுலட்சம், செப்பினேன் வாதத்தி லாயிரத்தான் தெளிவாக விருகாண்டந்
திரமாய்த் தேர்த்து, செப்பினேன் குத்திரத்தா னிருநூற்பா தீட்சைவி
யிருநூறு தெளிவாய்ச்சொன்னேன், செப்பினேன் ஞானமா யிரத்தான்
தேர்த்து தெளிவாக ஒருநாழிய் திறத்திட்டனே. 25

திறத்திட்டேன் வைத்தியத்தில் குறுக்கிலட்சம் செப்பினே னதிற்பாதி
யதனைத்தேர்த்து, திறத்திட்டேன் வாதத்திற் சூஸ்திரம்போல் தெளிவாக
வைத்தியத்தில் சூஸ்திரமேகட்டி, திறத்திட்டேனிவ்வண்ண முந்தாறுத்தான்
சிறுபின்னாக் காணும் வைத்தியத்தான், திறத்திட்டேன் பூரணசூஸ் திரந்
தான்பா செய்யிலிரு பத்தேரார யிரத் தறு தூறே. 26

தூறான யிருபத்து ஒன்றுதூறு தூகாவே அறுபத்து காலுகாண்டம்,
வீறான யிதைக்குறுக்கிச் சூஸ்திரம்போலப்பா வெட்டவெளி பூரணஞ்சூஸ்
திரத்தைச் சொன்னேன், கூறான யிருநூற்றுக் குள்ளேகேளு கொட்டி
னேன் சரியையொடு கிரியையொடும், பேறான யோகமொடு ஞானத்தோடும்
பிலத்தசுவா சந்தனிலே பேணிக்கொணே. 27

காணப்பா விட்டகுறை மார்க்கத்தோர்க்கு கைவிட்ட சூஸ்திரமாய்
வெளியிற்போட்டேன், தோணப்பா கற்பத்திற் பத்துநூறுத் துடியாகக்
குறுக்கியிதை தூறாய்ச் சொன்னேன், பேணப்பா கற்பநூ லிருநூறுஞ் சொ
ன்னேன் பிலத்ததொரு மாந்திரீகம் தூறுஞ் சொன்னேன், பூணப்பா யத்திர
தத்திர மயேத்திரசரலம் பூட்டினே னுயிரத்தான் புத்திந்துபாரே. 28

பாசப்பா அடிதொடுத்து கற்பங்கொண்டு பரிவாக உண்வெரும் காலத்த
னினில், சாசப்பா காதமொடு பித்தத்தாலே தனித்தசிலேற் பனத்தாலே
தாறுமாராய், சூாப்பா பாராமல் கற்பங்கொண்டு சுழன்நலையா தேகோய்
கள் வருகும்நேரம், காரப்பா செந்திர யினங்கள் தோறுக் கட்டாய்ச்செந்
ரித்துக் கடக்கவையே. 29

வையப்பா கற்பங்கள் கொள்ளுமுன்பே வகையான லேகியங்கள் ஞா
னங்கள், செய்யப்பா கிருதமொடு தயிலமொடு செய்துகொண்டு திஷ்டி
யப்பா கரும்த்தோடு, பொய்யப்பா வுரைப்பதென்ன புத்திசொன்னேன் புல
ஸ்தியனே யிதுக்குரைத்த வைத்தியத்தான், மெய்யப்பா வென்றோர்க்கு மெய்
யேயாகும் விழுவென்றற் பொய்யாகும் வினம்பக்கேனே. 30

கற்பூரசலாசத்து.

கேளப்பா கற்பூர சலாசத்துத்தான் கெடியாகப் பலமொன்று பொரி
காரத்தான், காணப்பா பலமொன்று ரென்றுக்கூட்டி கலமான பருத்திறு
துத்திவோர்த்தோல், நீளப்பா பாங்காகக் கிஷாயம்செய்து நிசமாக விட்டா
ட்டு ஒருநாளமட்டும், மாணப்பா அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு ஆறியெடு
கல்வத்தி லாட்டுதானே. 31

ஆட்டத்து னாகுமடா வெண்கருவைவிட்டு அரைத்துவிலில் செய்ரவீ
யிலுலர்த்திக்கொண்டு, மாட்டவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு வாகா
அரைத்து அஞ்சு தரமுமானுல், காட்டவே வெண்பொடியாம் பதனம்பண்ணு
கலமான பெருவயிறும் கோதாங்கள், ணட்டவே நீர்செரிப்புக் கல்லடைப்பு
தமெப்பா வெடியுப்புச் சுன்னிரே. 32

வெடியுப்புப் பலம்பத்துப் பூரீறுபத்து வேகமடா பழச்சாற்றிற் சாம
மாட்டி, அடியிருப்புக் கறண்டியிலே வழிந்து வைத்து அப்பனே கொதிக்க
வைக்கச் சன்னமாகும், கொடியதப்பா பிந்தாளில் நீரதாரும் கூறினேன்
வைத்தியத்தி லுப்புரீரே, துடியப்பா சலாசத்துத் தனக்குமுன்னே தோயப்
பா அதைத்தன்னைப் புடத்திற்போடே. 33

போடப்பா வதுவல்லோ வறுத்துவாக்கும் பொறிவந்து கற்பங்கள்
கொள்ளும்போது, நாடப்பா தசவாய்பு பேதற்கொண்டு கச்சாம்பல் கொடி
யுறும் பெருத்துக்காணும், கூடப்பா விதுக்கல்லோர் காரச்சுன்னல் கொட்
டினேன் சத்தோடே கூட்டிக்கொண்டு, நாடப்பா உன்னையிலே சத்துக்காரர்
தடையறவே புலிபோலே தாக்கும்பாரே. 34

அப்பிரசத்து.
தாக்கிடவே அப்பிரகச் சத்துசொல்லேன் சாதிப்பே' னப்பிரகம் நவரீ
தந்தான். வாக்கிடவே பலமொன்று வெடியுப்போடு ஸன்மான வெங்காரஞ்
சாரம் வெள்ளை, தாக்கிடவே தாளகமுங்கெயிரிசூதஞ் சங்குமுடி தாரமுடி
காரகிஞ்சு, தேக்கிடவே பூகாக முவர்த்தப்பா சேர்த்திடுவாய் வகைக்கு
மொரு கழஞ்சிதானே. 35

கழஞ்சியடா பூரீறு பதினென்றாகக் கட்டுமடா நவரீதத் தோடுங்கட்டி,
வழஞ்சியரை கல்வத்தில் வெண்கருரீராலே மாட்டிடுவா யிருசாமம் வில்
லைசெய்து, குழஞ்சுவிட வச்சிரக்குகைக் குள்ளைவைத்துக் கூறுகச்சில்வி
ட்டுச் சிலைசெய்து, தழஞ்சுதடா அஞ்சுதர யினகப்பாரு தாக்குலையி லுதிட
வே சத்துமாமே. 36

சத்தடா சோதித்தால் மணியாத்தன்னைச் சதிராகச் சோதிக்க மருந்
துகொண்டு, ஒத்தரசஞ் சத்திடைக்குச் சோதித்தேபார் உத்தமனே சரிகை
வெள்ளி போலே ஈயம், பெத்துதடா சூதத்தைப் பதைக்கையிலேகொல்
லும் பெரியோர்கள் நவரீத சத்துவிள்ளார், சித்திவருங்கற்பத்துக் குறுதி
மெத்த சேரப்பா புடத்தங்கஞ் செலுத்தியாட்டே. 37

ஆட்டிடுவா யப்பிரக சத்துத்தானே அப்பனே பலமொன்று உருகும்
போது, மூட்டிடுவாய்த் தங்கமொரு பலந்தானப்பா மூசையிலே ரெண்டு
மொன்று யுருக்கிவாங்கி, போட்டிடுவாய்க் கல்வத்திற் பொடிக்கத்துள்ளம்
புகழாகக்கண்டிடைக்கு வீரம்போடு, காட்டிடுவாய்த் தங்கவிடை குதம்
வாரு கைமுறையாய் முலைப்பாலி லரைத்துப்போடே. 38

போடப்பா நாளொன்றுக் கொருசாறத்தான் புகழாக மூன்றுநாள்
மணியிற்போடு, ஆடப்பா கருளட்டை போலேகுத மாகுமடா கெத்தகத்தான்
ரெட்டிப்பிட்டு, தேடப்பா பத்திலொன்று சிலையுமிட்டு திர்க்கமாய்ப் பொ
ற்தலையின் சாற்றுவாட்டி, குடப்பா ரெண்டாநா ளரைத்தபின்பு சுதமாகப்
பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றே. 39

ஏற்றியே வாலுக்கையி லெரிப்பாயப்பா என்சொல்வேன் மூன்றுநாட்
சென்றபின்பு, ஆத்தியே குப்பிக்குள் சலாகையிட்டு அடியிலே கிண்டிப்பா
ரகாரத்தாலே வாத்தியே செத்தாரம் பவளவாண்ம் வாச்சுதடா காயசி
த்தி வசமாய்ப்போச்சு, தேற்றியே விவேனென்று தேகத்தன்னைச் சித்தி
பண்ணு முத்திபண்ணு திறத்தைக்கானே. 40

நிறமான அப்பிரக செத்தாரத்தான் செய்வதென்ன உறுதியென்றால்
கற்பத்தாலே, நிறம்பெற்ற தோஷங்கள் சயங்கள் மேகம் நிலைகெட்ட கண்
மயக்கம் மையல்தாகம், குறமான குட்டங்க ளசாத்தியரோகம் குன்மங்
கள் முகரோகம் மூலரோகம், அறவான வாத்தித்தஞ் சிலைப்பனத்தால்
அளவற்ற நோயெல்லா மகன்றுபோமே. 41

அகன்றுபோ ம்பிரகசத் தென்றசொன்னால் அப்பனே கற்பத்தை
யுறுதிபண்ணு, லிகண்டமே வாராது விஷமெல்லாம்போம் வேண்படி கற்
பத்தைத் திண்ணுதிண்ணு, அகண்டமெல்லாம் நியாச்சு மலைக்கவேண்டாம்
அப்பனே வழலைதள்ளிக் கடுக்காய்கொண்டு, இகம்பெறவே மூலிகற்பங்
கொள்ளும்போது இனிமில்லா நோய்களெல்லா மெதிர்க்கும்பாரே. 42

எதுத்துவரும் நோய்களெல்லாம் தூத்திவோட்டு மிகத்தைவிட்டுப் பரத்
துக்குள் ளாகப்பண்ணும், மதிக்கவரும் கற்பமெல்லாம் வளமாயேற்று மனம்
நினைவை யறிவேரே வளர்த்தேயெறுந், துதிப்பதற்கு காதுவி காதிநகேட்
குஞ்சொற்பெரிய குண்டலிக்கு ணீத்திமீளும், சதிர்க்குளித்து அப்பிரக சத்
துத்தங்கன் கண்டாயோ செத்தார மாணையாலே. 43

நிமினை சத்து.
ஆகாகா நிமினை சத்தைக் கேளுகேளு அப்பனே பொன்னியினை பலந்
தானென்று, பாகான ரோமமது பலந்தானென்று பழச்சாற்றி லூரவைத்து
மூன்றுநாள்நான், வாகாகக் கழுவியதின் மேலேசத்தி மைந்தனே அரிதா
ரம் வங்கம்ரெண்டு, சாகவே பொன்னியினை மேற்பொதித்துபின்பு சாத்தடா
ரோமத்தைச் சார்த்துகேளே. 44

கேளப்பா குகைக்குள்ளே அரைப்பலம்பூராகக் கெடியாக வைத்ததின்
மேல் மயூர்நிற்கும், வேளப்பா அரைப்பலந்தான் பரத்திவைத்து வெண்
காரம் அகின்மேல்கால் பலந்தான்வைத்து, வாளப்பா பொன்னியினைக்
கலசம்வைத்து மாட்டடா வதின்மேல்கால் பலந்தான்காரம், நாளப்பா
வதின்மேலரைப் பலமயூர் நன்றாக வதின்மேலே யரைத்திடுபூரீறே. 45

பூரீறு கழஞ்சியொன்று மேலேதூவிப் பூராக மரைப்பலந்தான் அதின்
மேல்வைத்து, (வானைக் குகைவாயி லோடுமுடி விரியாமல் மண்சிலை யஞ்
செய்து, தானாக விலையில்வைத்து சூதுவது சாந்தமாம் பொன்னியினைச்
சத்துமாகும், வானவர்கள் போற்றியுமித்த நிமினைசத்து வளமான வெண்கல
ம்போல் தகரும்பாரே. 46

பாரப்பா நிமிசைத்து சொந்திதேயின் பரிவாண பொன்னிறமாயிய
மாகும், ஆரப்பா நிமிசைத்து யாருஞ்சொல்லார் அப்பனே வயித்தியத்தைக்
குறுதியாகுஞ், சேரப்பா கற்பத்தால் வந்ததோடும் திருமடா கோய்களை
ல்லாம் படிதானென்றால், மோப்பா பருப்பதம்போற் பஞ்சுலைத்து மிள
கதுபோற் தீயைவைத்த கதைபோலாமே. 47

நிமிசைச்செந்தாரம்.

போமென்ற நிமிசைத்துப் பலந்தானென்று புட்டடா முலையிலே
யுருகும்போது, ஆமென்ற கருநாகம் பலந்தானென்று அப்பனே தங்கமது
பலந்தானென்று, சாமென்றேன் தங்கமொடு வங்கம்மென்று சாதகமாய்க்
கலத்திற் பொடிக்கத்தானாம், வேமென்றேன் வீரமது பலந்தானென்று மே
லான முலைப்பாலே விட்டுஞ்ஞட்டே. 48

ஆட்டையிலே கோழிமலம் வெள்ளைகேளு அப்பனே தால்பலந்தான்
கூடப்போட்டு, மூட்டையிலே வாலேசம் சவ்வுப்போலாம் முறையான
குதம்மென்று பலமேவாரு, மாட்டையிலே மூன்றாள் பனியிற்போடு
மறுபடியும் கெத்தகத்தாள் பலநீராறு, கூட்டையிலே பொந்திலையின் சாற்
ரூலாட்டிக் கொடியகிலைக் காற்பலமும் கூடப்போடே. 49

போட்டிவொய் வில்லைசெய்து வலியிற்றானே பொடிசெய்வாய் பின்பெ
டுத்துக் குப்பிக்கேற்றி, நாட்டிவொய் காலுதையில் மூன்றுகாந்தான், நல
மாக முத்தியும் நன்றியுட்டு, மூட்டிவொய் சலாகைகொண்டு கோதித்துப்
பார் முனையிலே காகரக்கும் பதத்தானப்பா, கூட்டிவொய் குப்பினை
யுடைத்துவாங்கு குப்பிவெய் புறுவியினை சுறுக்குத்தானே. 50

சுறுக்கான செத்தாரம் நிமிசையாசு சொல்லக்கேள் ஒருபோது குன்றி
யுண்ணக், சறுப்பான ஆவின்பால் தன்னிற்கொள்ளக் கண்விழித்து முழு
ன்னே பிணமும்பேசும், வெறுத்தானே சடலத்தைக் கால்னப்பா மெய்யு
ளைச்சல் பொருத்துவாச்சல் சதைக்குள்தோவ்தம், முறுக்கான விஷக்கடிகள்
விடத்திற்குட்டம் முகவாத மேகமென்ற டெல்லாம்போமே. 51

போமடா காதத்தில் வந்ததோவதம் போருமடா பித்தத்தால் வந்ததோ
வதம், மாமடா சிலேற்பனத்தால் வந்ததோவதம் மல்லாந்தான் நிமிசைத்
தைக் கண்டபோதே, காமடா உணக்கெதுரோ வென்றுகோய்கள் நாட்டி
லே யெவாரிடத்துச் சேரப்போனால், காமடா நிமிசையக்கே கண்ணாற்பார்
த்தால் ஈட்டோடே கடல்புஞ்சு கதியில்லாதே. 52

இல்லாதே யிருந்துகொண்டு கற்பங்கொண்டா வில்லியத்தி லறிவோ
டேவாசிபார்த்து, வல்லமையாய் சாதிக்கும் யோகத்தி ளளமான குளி
ரைமுதல் மந்திரதீட்சை, கல்லதொரு பூசையிதயமுந்தலேகியம் நலமான
வாதமொடு பிணக்கக்கண்டு, செல்லவாய் பின்பங்கே சித்தரோடே சோ
லாவ கைகொள்வார் திறத்தைப்பாரே. 53

திறமான வயித்தியத்தைச் சொன்னேனப்பா திறங்கெட்ட லோகர்க்
கோசெப்பினென்கே, ஞாறுவாத ரசவாதத் துன்னமுத்திப்பின்னே உத்த
மனே யினசாரி சரக்குச்சேர்த்தால், மிறுவிக்கும் வயித்தியத்தான் வாதிக்கா
ரும், கோரான காலகித்தி நிசமுதாரும், விருதடா பேசியே லோகத்தோ
ர்கள் வேரோடே வயித்தியமெல்லாம் வருமென்பாரே. 54

தாளகநீறு.

பாரப்பா புலத்தியனே அய்யாகேளு பாங்கான தாளகத்தி னீறுசொல்
வேன், சேரப்பா தாளகத்தான் பலந்தானென்று திறமான கல்சன்னத் துள்
ளவைத்து, சாரப்பா அமரிபடி விட்டுநீற்றுத் தாளகத்தான் சுத்தியதா யிர
ண்டுபுத்தில், வேரப்பா படிச்சாறு படிதானாட்டு வென்னச்சி முலைப்பால்
தான் படிதானாட்டே. 55

ண்டடியின் னரிதாரம் போரூட்டிச்சா றுத்தியே யரைத்திடுவா யிர
ண்டொமம், ஆட்டியின் வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு அப்பனே மூன்று
நாள் காய்த்தியிப்பு, கூட்டியதோர் செருப்படிசால் படியின்சாறு கொட்டி
வாய் குகைக்குள்ளே புரச்சுளம்பல், நாட்டியே மேல்முடிச் சிலைசெய்து நய
மாக விரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடே. 56

குதபற்பம்.

புடம்போடத் தாளகத்தான் வெளுத்துநீறும் பேசாதே தாளகத்தின்
வெள்ளைதண்ணைத், திடம்பெறவே கிழுளுக்குள் பதனம்பண்ணு செப்பக்
கேள் குதபற்பக் திறமாய்ச்சொல்வேன், அடம்பிலையும் கடம்பிலையும் கிறு
புட்காலு அப்பனே வகைக்குமொரு படிச்சாறுக்குள், விடமதிட்டு வார்த்த
கிலே கார்த்தைச்சாறு விளங்கவே படியொன்று அதினுள்வாரே. 57

வார்த்திவொய் மூன்செய்யும் வரிசைகேளு வாகான காட்டுள்ளிக் கிழல்
குச்சாறு, சேர்த்திவொய் கார்த்திகையின் கிழங்குச்சாறு சேரவே பண்ணு
கோல் மூலிச்சாறு, வார்த்திவொய் வகைக்குமொரு படிச்சாறு எடுத்தல்லோர்
குதமொரு பலத்துக்குத்தான், பார்த்திவொய் கார்த்தசத்தின் இண்ணத்
துள்ளே பதையாமற் சாகுமடா சுறுக்குத்தாக்கே. 58

சுறுக்கிட்ட பின்பெடுத்துச் சுகந்தண்ணைத் துடியாகக் கல்வத்தி வீட்டுங்
கொண்டு, வெறுத்திட்ட முன்சாற்ற லரைப்பாய்ப்பா மெழுதுபோ லாடு
வரும் வில்லைசெய்வாய், உருக்கிட்ட ரவியிலே காயப்போய் உத்தமனே
குகைக்குள்ளே வைத்துமுடி, வெறுக்கிட்ட சிலைசெய்து புடத்தைப்போடு
வெளியிலே பரைபூசை விளம்பச்செய்யே. 59

செய்யவே தேவியக்கே வார்த்தைசொல்வான் திடமான குதபற்பம்
வாச்சுதென்பான், பையவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப் போடு பாங்காக
ரசவெள்ளை ரசகற்பூரம், மெய்யப்பா கற்பத்தால் கூட்டியில் விஷநீரால்
குறைகோவு கண்டொனல், கையவே குதபற்பம் குன்றிதானும் மதத்தான்
தாளகத்தின் பற்பங்கூட்டே. 60

கூட்டுவாய் குன்றியிடை விண்ணுகூட்டிக் கொள்ளுவாய் தூண்டுண்டின்
வைப்பம்பட்டை, நீட்டுவாய் பலமுது வெள்ளாட்டெச்சம் நிகழமாந் அஞ்சு
பத்து பலமேசேர்த்துக், கூட்டுவாய் புத்தயிலம் வடித்துவாய்கி கருவான
வீழ்வேர்ச் சூண்டமேசெய்து, மாட்டுவாய் செருப்புக்கால் தனிச்சாளுக
வாய்குவாய் படிநாறு மதலில்வாரே. 61

வாரப்பா பனாவெல்லம் பலந்தான் பத்து மருவியே கரைத்திவார
யகப்பிலேற்றிச், சேரப்பா கமலத்தி யாகமூட்டு செப்பினதோர் லேம்பினுட
தலிலத்தனைக், சேரப்பா படியொன்றுக் கூட்டிட்டு கொட்டவே வீழ்நு
மணத்தினேடு, சாரப்பா படியலாதுவர் புங்கம்பூயர் தனிச்சூர ணத்தோட
லாரப் படிதான் போடே. 62

போடப்பா பினசுக்கு ஓமங்காயம் புத்தோடு தொட்டியோடு கிரும்பு
யேலம், ஆடக்கேள் பிறகும மதாரோடு அப்பனே வையொன்று கழஞ்சி
யொன்று, நாடக்கேள் காரகோலிசி பலமேகாறு நாட்டா பலங்காறு
பறக்கிப்பட்டை, குடக்கே வினவருப்பாய்ச் சூண்டமேசெய்து சூண்டமெல்
லாமொன்றுய் கூட்டிவையே. 63

வைத்தபின்பு காடொன்றுப் பலந்தானஞ்ச மருவியிடி செங்கொட்டைப்
பலமிரண்டு, கைத்தபின்பு சூண்டத்தைப் பிணசுத்துகொண்டு நலமான பாரு
செய்து வருமக்கோம், பொய்த்ததலுல சூண்டத்தை யதிலேபோட்டி பூண்ட
வே தேனுமொரு படிதான்வாரு, மெய்த்திடவே ஆய்மெல் படிதான்வாரு
மெருகுபதம் ஆம்போதே வழித்துவாக்கே. 64

வழித்துவைத்து பீங்காறுக் குள்ளேதான் வாசாகத் திவமொன்றுக்
கிருநேரத்தான், கழிப்பாக வேலியத்தைக் கழஞ்சிவீதம் கர்த்தாவை மண்
தூக்குந் தியானம்பண்ணி, ஒழித்திடவே முன்சொன்ன பற்பலகூட்டி
உண்ணவே மண்டலத்தான் புனியாகாது, தழிப்பான் புளையிலையும் வழு
தலங்காய்விட்டு தகையாகப் பாலுப்பைச் சத்தைக்கூட்டே. 65

கூட்டவே பதினெட்டு குஷ்டமெல்லாம் குடிபோரே மென்றுசொ
ல்லிச் சட்டைதன்ஞ்சு, தாட்டோட்டு சாராது பத்தியந்தானதப்பில் சண்
னுமடா தானகமுஞ் சூதபற்பம், வீட்டோடே மிருந்துபின்பு பத்யங்காத்
தல் வெகுசுறுக்காய் கேட்குமடா சூதபற்பம், பாட்டோடு துன்பம்விட்டுத்
துயரம்நீக்கிப் பரிசினத்தின் வேதையைப்போல் தேம்மாமே. 66

அண்டச்சத்து.

ஆம்பா அண்டோடு பலந்தானென்று அப்பனே சூதமொடு காரசாரர்,
தாம்பா கெவுரினென யரிதந்தான் சாதமாய் மிதுதா கிங்கியோடு,
போம்பா வகையொன்று கழஞ்சிரெண்டு புதிதான கலவத்தி லரைக்க
சூடு, காமப்பா வெண்கருநீர் கூட்டி, ஆட்டி நலமாதச் சாமம்ரெண்டு வில்லைக்
கட்டே. 67

கட்டியபின் ரவியிலே மூன்றுநாள்தான் காய்த்தபின்பு குறைக்குள்ளே
வைத்துமூடி, வொட்டியபின் சிலேசெய்து உலையினுது உத்தமனே வொரு
மணியாய் நிற்கும்பாரு, வெட்டிணியா மண்டோடு வெண்கலம்போலாகும்,
விள்ளார்க் குபாரித்துக் காதியப்பா, அட்டியில்லை யண்டசத்தைச் சோதித்
தேதான் அப்பனே ஈயந்தான் பலந்தான் னுக்கே. 68

துக்கப்பா சமனாகத் தங்கத்தனைத் துடியாக விரண்டுமொன்று யுருகு
ம்போது, தாக்கப்பா சூதமொரு பலத்தைவாரு தவனையைச் சத்பமது
விழுங்கும்வாரும், போக்கப்பா நாகமொரு பலத்தைப்போடு போட்டி
னபு வீரமொரு பலத்தான் போடு, வாக்கப்பா லிங்கமொரு பலத்தான் போ
டு மருவிகின்று உருகுமடா தளங்கமாச்சே. 69

ஆசுசப்பா களங்கத்தைக் கலவத்திட்டு அடங்காத கெத்தகந்தான் வெட்
டிப்பிட்டு, வாசுசப்பா பத்திலொன்று சிலையுமிட்டு வாகாகம் சந்தருமூப்
பாலாலாட்டி, வீச்சப்பா நானொன்று பொற்றலையின்சாற்றல் விளங்கவே
ரெண்டோ ளாணபின்பு, பாச்சப்பா வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு பாணாக
மூன்றுநாள் காய்த்தபின்பே. 70

காய்த்தபின்பு குப்பியிலே செலுத்திக்கொண்டு கருணைபெற வேணு
மென்றே வாலுக்கைக்கெத்திரம், காய்த்ததோர் மூத்தியு மூட்டிமூட்டி வள
மாக நாலாநாள் குப்பிவாங்கு, காய்த்ததொரு அருணைப்போற் செந்தூர
ந்தான் சாதிக்கு மெதிராளி யெதிர்க்கமாட்டான், ஆய்த்ததொரு அண்டத்
தின வங்ககாக மடர்ச்சுழஞ்சி சூதகெத்தி யருளைப்பாரே. 71

அருளான சத்பங்கன் கொள்ளும்போது அடங்காத தாகமொடு நீரிர்
கம், மருளான மயக்கமொடு கன்னிமையல் வாத்தி இலெழுந்த யீசே
ரோகம், சுருளான மந்தார கரசமொடு சுவாசகா சத்துடனே சதையில்
தோஷம், கருவான கற்பத்தால் கலத்தகோய்கள் கண்காணு தோஷமப்பா
கண்டுபாரே. 72

கூயரோகத்துக்குலேகியம்.

கண்டுகொள்ளு மண்டலத்தின் செந்தூரந்தான் கலைக்குமடா நாடியே
ல்லா மிறுக்குதேகம், ஒன்றுவிடு குன்றியிடைப் பனாவெல்லத்தில் உத்தம
னே ஒருபோது கொண்டாற்போது, மண்டுகின்ற கூயரோக மிஞ்சிற்று
ஞல் வகையொன்று சொல்லக்கே ளாடாதோடை, இண்டுகெந் துதுவனை
முருக்குமூல்லை இலந்துளி கண்டகத்த் திரியாமென்னே. 73

என்னவே மூலிகைதான் வகையொன்றுக்கு இடித்ததொரு சாதப்பா
படிவீத்தான், சொன்னசொன்ன மூலிகை சாற்றையெல்லாம் தோண்
வே பனாவெல்லம் பலமுமூன்று, அன்னவே யடுப்பில்வைத்துக் காயும
போது அரத்தையொடு திரிகொடு திரிபலாதி பின்னவே கத்தண்டு வச்சிப்
பிளேடு விளங்கவே வகையொன்று பலந்தான் ரெண்டே. 74

பலமான தொகுபலத்தான் தென்பொரியும் கூட்டிப் பாங்காக மருத்தை
மெல்லாம் குரணித்து, செலமான பாகெல்லாம் பாகஞ்சேரில் திடமான
குரணத்தை யதிலேபாய்ச்ச, பிலமான தேனதிலே படிதான்வாரு பேசா
தேனினிசெய் படிதான்வாரு, குலமான லேயோமாம் வழித்துவைத்து
கூசாதே பீலகானிற் பதனம் பண்ணே. 75

பதனமாய் வைத்திருப்பாய் லேயுய்த்தைப் பாங்கான சமுத்திரை யெ
டுத்துக்கொண்டு, சதனமா யண்டத்தின் செந்தூரத்தைச் சதுக்காகக் குன்றி
யிடை யொருபோதுண்ண, விதனமெல்லா மொழிந்துதர கூயரோகல்
கன் லேயோடே அத்துதர உபரசத்தின் லேகம். மதனகா மேசுரமாம்
விந்துகட்டும் மங்கையரைத் தோய்ந்தாலும் வாராபெண்ணே. 76

வாராது கிருஷ்ண அப் பிரகத்தனளை வாய்ப்பாக கவரீத மாகச்செய்து,
பேராது பலமொன்று வாக்கிக்கொண்டு பிலத்தவெடி யுப்புடனே காரஞ்
சாரஞ், சாராது னேமெடு குடன்கூட்டித் தயவான கல்லுப்பு வகை
யொன்றுக்கு, வாராதே கழஞ்செய்யொன்று கூடப்போட்டு வாகான பழச்
சாற்று லொருகாண்டே. 77

ஆட்டியபின் வில்லைசெய்து உலரப்போட்டு ஐம்பதெருக் குள்ளேதான்
புடத்தைப்போட்டு, முட்டியபின் பெடுத்தனைத் கல்வத்திட்டு முழங்கலை
கழ்பூர வல்லிச்சாற்று, ஓட்டியபின் னரைத்திவாய் பலந்தான்கெர்தி
உரப்போடு காளொன்று செவ்வுல்லில்லை, காட்டுவாய் ரவிமுத்தி லுலர்ந்த
பின்பு கட்டக்கேள் ஐம்பதெருக் குள்ளேபோடே. 78

போடப்பா புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு புகழாகப் பழச்சாறு கல்வத்
திட்டு, ஆடப்பா காளொன்று அரைத்துவில்லை அப்பனே யகர்த்தமுன்
போற் புடத்தைப்போடு, தேடப்பா ஆறினபின் கல்வத்திட்டு திடமான
குட்டித்தக் களிச்சாற்றால், கூடப்பா காளொன்று அரைத்தபின்பு குமுற
வே வில்லைசெய்து புடத்தைப்போடே. 79

புடமாறி யெடுத்தனை யெருக்கம்பாலாற் பேசாதே காளொன்று அரைப்
பாயப்பா, திடமாக வில்லைனை உலர்த்திக்கொண்டு சிறப்பாக முன்பேச
லே புடத்தைப்போடு, நடமாடு பின்பொருக்கால் பழச்சாற்றாலே கலியாதே
தினமொன்று அரைத்தபின்பு, உடனாடு சந்துருவால் காரஞ்சாரம் உத்த
மனே தருக்கெல்லாந் தின்றவாதே. 80

வாறுடனே கறுத்திருந்த தேவிகாதம் மாண்டுதர களபுடமாய் மூட்டு
மூட்டு, கூறுடனே அப்பிரக கவரீதத்தைக் கொன்றவனாய் வயித்தியத்திற்
கொட்டினேனான், வீறுடனே செந்தூரம் நன்றாய்க்காட்டல் விளங்கவே
பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டித், தேறுடனே குறெருவில் புடத்தைப்
போடு செந்தூர மாகுமடச் செய்துக்கேளே. 81

கேளப்பா அப்பிரக கவரீதத்தைக் கெடியாகத் திரிகடுகு தன்னிற்கூட்டி,
வாளப்பா தேன்னெய்யும் கலந்துகொண்டு மருவியசெந் தூரமிது குன்றி
கூட்டி, கோளப்பா கர்மத்தால் வந்ததோஷங் கூட்டோடே போகுமப்பா
பத்துநீள்கொன், ஆளப்பா உதிரத்தில் வாயுவெல்லா அபானத்தின் கீழ்
வாகல் புக்கிப்போச்சே. 82

போச்சப்பா மேகமென்ற தெல்லம்போரும் பூண்டதொரு நீரிர்க்கம்
போகுமப்பா, ஆச்சப்பா சீத்திபுட சக்கரையினாலே ஆச்சரிம் அஸ்திசுரம்
தோஷமில்லை, போச்சப்பா காமிகளில் தோஷமில்லை பிரபலமாய்த் தேக
மெல்லாம் குளிர்ச்சிபண்ணும், வாச்சப்பா வயித்தியத்திற் சக்கரையெசொல்
லார் வாய்ப்பேச்சோ வயித்தியந்தான் வணங்கிக்கேளே. 83

வணங்கிநீ கேளுபுலத் தியனே அய்யா மாறாட்ட மில்லாமல் சக்கரை
யைச்சொல்வேன், குணங்கியே போகாமல் பருந்துண்டாகக் கொண்டு
வந்து நிறுவுவர்த்திக் காய்த்தபின்பு, பிணங்கியே போகாம விடித்துத் தா
ளாய்ப் பிலமாக வடிக்கொண்டு குரணித்து, மணங்கியே பொடிபடுதா னென்
றுக்குள்ளே வாசமாய் நாலுபடி செலத்தைவாரே. 84

வார்த்திவாய் மறுகாணி லிறத்துப்போட்டு மறுபடியுஞ் சலமதிலே
முன்போல்விட்டு, கோர்த்திவொ யிப்படியே பத்துவண்ணம் கூறுகச் செய்த
பின்பு சொல்லக்கேளு, பார்த்திவொய் புரித்ததொரு காமுக்குள்ளே, பழச்
சாறு பகிளுறுக் கொன்றுவாரு, சேர்த்திவொய் முன்போலே யிறத்துப்
போட்டுத் திறமாக மறுபடியும் செய்யக்கேளே. 85

கேளப்பா புலத்தியனே சீத்திக்கைப்புக் கேட்டதில்லை சித்தால்லோ
செய்ஞ்செய்வோர்கள், ஆளப்பா வாயிலிட்டா லண்டவரைமட்டு மாகாகைப்
பென்றால்வேப் பங்காயிடோ, வாளப்பா வயித்தியனே வென்றுசொன்
னேன் வாதிக்கல் லோவுரைத்த மார்க்கமல்லோ, ஆளப்பா ஆவினமோர்
புகாறுக்குள் அப்பனே கால்படிதான் பழச்சாறுட்டே. 86

பழச்சாறு விட்டபின்பு படிபொடிக்குப் பாங்காகக் கரைத்துவைத்து
மறுகாண்கேளு, பழச்சாறு விட்டமோ ரிறத்துப்போட்டுப் பாலாவின் பால்
படிக்குப் பொடிபடிதான்போடி. இரிச்சதல்ல வங்கான சீனிசேளு என்
சொல்வே னரைப்படிதான் சீனிபோடி, தழச்சுதப்பா ரவியிலே யுலர்ந்த
பின்பு தானமிர்த சக்கரையா மென்றுகாணே. 87

காணப்பா இப்படியே சக்கரையேசொல்லார் கைகண் - சித்தரென்றால்
பிறழ்க்கச்சொல்லார், வீணப்பா மற்றதெல்லாம் சக்கரையே அல்ல விது
கின்ற கைப்பதனை யடக்கமாட்டார், தோணப்பா சக்கரையை வாயிற்போ
டச் சறுக்கடாஅல்குசுர மெல்லம்போகும், பூணப்பா இதிலேனே மருச்
துகூட்டிப் புகுவேன் புலத்தியனே கேளுக்கேளே. 88

கேள்பா நிகழ்வு மறுமோமம் செடியான வாய்விளக்கம் நகுந்
முலம், கேள்பா நகுந் துந்தவந்தி நகுந் புடனே செத்தாரோசனை
கண்டா, கேள்பா நகுந் துந்தவந்தி நகுந் புடனே வந்தவொன்று
பலந்தானென்று, கேள்பா நகுந் துந்தவந்தி நகுந் புடனே
செல்லக்கட விளத்தின்புலே. 89

புலத்தோ நகுந் துந்தவந்தி நகுந் புடனே சமனாகச் செளகா
லாய், புலத்தோச் செளகாத்த குருணத்தான் புலத்தோச் செளகாத்த
கொன்றாய்ப், பாபத்தோச் செளகாத்த கொன்றி பதனம்பண்ணு பரிபாவி மேக்
சலம் பந்தாபோகும், ஆவனா லேவெமாய்ச் செய்யாக்கொ அம்பனே
தானுவிழுது சாறுவாக்கே. 90

வாங்கியே படிநாது புதுச்சட்டிக்குள் வாரப்பா; படிநாது இளநீருச்
தான், தேங்கியே சென்றவொன்றுப் புதுச்சட்டிக்குள் செப்புவென் குந்
விஞ்சு பலந்தானென்று, ஒங்கியே செறுபுட்கால் பலந்தானென்று உத்த
மனே யிஞ்சிபுது பலந்தானென்று, தாங்கியே சென்றிப் பலந்தானென்று
நாந்தமா யேலமது பலந்தானென்றே. 91

ஒன்றாக விதவெல்லா மிடித்துப்போட்டு ஒருபடியு யிறகிப்பின் னதி
லேதேனா, கன்றான செளபலம் நாலுபோடு ரசபாகம் வருகோத் தன்னிலே
தான், சென்றதொரு அமுத்தசுஞ் செவ்வனே மேலியரைப் படியனந்து
யதிலேபோடி, கன்றான ஆவின்செய் படிக்கால்வாரு கலங்காதே நெயிற்
பாதி தேனைக்கொட்டே. 92

கொட்டினபின் மெழுதபதம் தன்னிலேதான் கூறான பிங்கானில்
வழித்துவைப்பாய், வெட்டினேன் தேகத்தான் கோய்களெல்லாம் விடய
மிட்டு விடயமிட்டுச் சோதித்தேதான், அட்டியாச் செல்லவந்தித் அமுர்த
லேவெய் அப்பனே யாருக்குஞ் செல்லவில்லை, மட்டில்லா வயித்திபந்தான்
சாஸ்திரஞ்சொன்னேன் மாருட்ட மில்லையொன்று மிதக்கொவ்வாதே. 93

ஒவ்வாத லேவெய்த்திற் கழஞ்சினாக்கு உத்தமனே அப்பிரக செத்தாரத்
தைச், செவ்வாகக் குன்றியிடைத் திறமாய்க்கொள்ளு தேகத்தில் மேகசூரம்
மேகவெட்டை, கவ்வாக அலங்காரம் வேகம்போகும் கபாலத்தில் வெட்
டைசூரம் குட்டம்போகும், இவ்வகைதான் பத்தாநான் கொள்ளும்போது
எமனாலும் வெல்லரிது தேகந்தானே. 94

பவவவக்கச் செத்தாரம்.
தானென்ற பவவவக்கச் செத்தாரங்கொரு சார்வான வங்கமது பலந்
தானென்று, தானென்ற கற்பவனம் பலந்தானென்று கைமுறையாய்ச்
சொசுத்துப் பலந்தானென்று, வேனென்ற பழச்சாற்றால் மூன்றுகர்தான்
விடக்கால் மாலொன்றி சாமமாட்டி, கோனென்ற வில்லைசெய்து ரவிபிற்
போட்டு கூறாக உலர்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடே. 95

போட்டெடுத்து காலிலொன்று செத்திகுட்டிப் புகழான பொந்தலையின்
சாற்றலாட்டி, மீட்டெடுத்து வில்லைகளை உலர்ந்தபின்பு வெகுசுருக்கா
யைப்பதெருப் புடைத்தைப்போடி, மூட்டெடுத்த கருவங்குஞ் செத்தாரத்
தான் மோசயில்லை முக்காலும் புடத்தைப்போடி, குட்டெடுத்துப் பொடி
செய்து பதனம்பண்ணு தடியாகக் குன்றியிடை கொள்ளுகொள்ளே. 96

கொள்ளப்பா அமுர்தசுஞ் செவ்வனின் கொண்டபின்பு சலக்கழிச்சல்
கடுப்புரத்தம், விளக்கா குறியெரிப்பு விங்கப்புற்று மேகத்தி னுலெழுந்த
தோஷமெல்லாம், என்னடா அணுவானவ் கற்பத்தாலே யெழுந்ததொரு
மேகசல முறித்தபோச்சு, தன்னடா எமனான வாகிகொண்டு சாற்றடா
மண்டலந்தான் சித்தியாமே. 97

அயச்செத்தாரம்.

ஆமப்பா அயத்தகடு பலந்தானென்று அப்பனே அத்திடைக்குச் சூதந்
கட்டி, வேமப்பா கலங்கி லாட்டுகாட்டு வீரமோடு கவச்சாரம் பலந்தா
னென்று, வாமப்பா மூன்றுகர்தான் கைவிடாமல் மாட்டியரைப் பொடியாகச்
சிவந்துபோகும், மோமப்பா புதுச்சட்டி வடுப்பில்லைத்து மோசன்கள்
வாராமல் வறுத்திடாயே. 98

வறுக்கையிலே பதம்பாரு முருக்கம்பூப்போல் வான பதத் தோடி
சுரு காமல்வாங்கு, நிறக்கையிலே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் நேச
மாம் கொண்டிடவே சூலவாங்கும், ஒறுக்கையிலே யிதின்குறுக்கு எதுக்கு
யில்லை ஒகேசோ குட்டமெல்லா மொழித்துபோகும், மறுக்கையிலே
யிதின்குறுக்கு எதுக்குயில்லை வாத்தீர் விஷக்கடிகள் வாங்கிப்போமே. 99

துரிசெத்தாரம்.

வாங்கிப்போச் துரிசெத் தாரக்கேனா வாசான அரைப்பொடி
தான் பலந்தானென்று, தேங்கிப்போச் செத்தார்தான் பலந்தானென்று
திறமாக வதன்பின்பு செப்பக்கேனா, தாங்கிப்போச் துரிசெத்தாரத் பலந்தா
னென்று சாதகமாய்ப் பழச்சாற்றில் தினம்மெண்டாட்டு, ஒங்கியதோர் வீர
மது கழஞ்சியொன்று உத்தமனே அரைத்ததனை வில்லைகட்டே. 100

கட்டியே ரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு கனபுடமே போடப்பா மயங்க
வேண்டாம், ஒட்டியே ஆலிபின் செத்தார்தா னுண்மையாய்ச் திரிகடுகில்
குன்றியிடைகட்டி, அட்டியாய் மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது ஆச்சரி
யக் குண்மென்ற தெல்லாம்போகும், சட்டியே கற்பத்தில் தோஷம்
போகுத் தடியான கிருணியெல்லா குட்டப்போமே. 101

அயக்கார்த்தச்செத்தாரம்.

குட்டப்பா வரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று தடியான செத்தாரத்
தான் பலந்தானென்று, மூட்டப்பா விங்கமோடு தாசாரம் மூனையான
உப்புரெண்டு குடன்னேம், மாட்டப்பா வகையொன்று கழஞ்சியொன்று
வாசியென்ற பூவறிலே கழஞ்சியொன்று, வாட்டப்பா கார்த்தமது பலக்கால்
கட்டி வளமான பழச்சாற்றி லரைத்திடாயே. 102

அரைத்திறைய ரெண்டோன் னைவிடாமல் அப்பனே உலர்ந்தபின்பு
விஸ்வதன்னை, விவரத்திறைய வராகபுட மாறிப்பின்பு வினங்கியதோர்
முருகம்புப் போலாமவின்கி, நிரைத்தலோப் பொடிசெய்து பதனம்
பண்ணு நிலையிலாப் பாலியென்ற பாலையிராகம், - கரைதடுக்க கொட்டி
புது சடலெழுக்கு கைகண்ட செந்திரம் காண்டுகொள்ளே. 103

பாண்டலெயம்.

கண்டுகொள்ளு மாலின்பால் படிதொழுந்து கைகோதம் கன்னுரி
விவாசிச்சம்பேர், வின்கொள்ளும் மேற்காயின் செல்லிலேகும் வினங்கிய
தோர் வகையொன்று பலந்தானென்று, உண்டுகொள்ளும் படியெட்டிச்
சுலத்திறுள்ளே உத்தமனே போட்டுவந்திப் படிதொழுந்து, மண்டபடாப்
பாறுடனே கடவாரு மைத்தனே கருகம்புச் சாறுவாரே. 104

வாரப்பா படியொன்று பழச்சாறங்கே வரிசையாய்ப் படியொன்று கரி
யான்காறு, சோப்பா படியொன்று சேக்காடுசெல்லித் தெளிவாகத் தாரைச்
சாறு படிதொழுந்து, சாரப்பா ரெண்டெடுத்துப் பலந்தான்வெல்லத் தான்
கரைத்து எரிவிடவே பாருசேரிய, வாரப்பா திரிபிலே சத்திதொடு
யியல்பான திரிகடுகு வந்தானே. 105

வலயில வந்ததொ லிலையொம்பு வரச்சாறு சாதிக்காய் உறுக்கு
மூலம், வால்மின்கு வாய்விளக்கம் கோட்டமப்பா வையொன்று பல
மொன்று ரூணித்த, ஆலையாய் சங்குபொடியதிலேபாதி யப்பனே பாரு
வரும் போதிப்போடி, சாலவே ஆவின்செய் படிதான்வாரு தவறாமல்
தேன்திலே பாதிவாரே. 106

வார்த்திடவே மெழுருபத மானவாரில் மக்களே பீல்களளிற் பதனம்
பண்ணு, கோத்திட்டு லோகசெந்திரத்தில்நின்ன குன்றியிடை நின்
மொன்றுத் திருசோந்தான், சாத்திடவே லெயெந்தான் கழஞ்சொண்டு
சாதித்த மண்டலமே தின்பாலாகிய, வத்திட்டு வந்தவரைப் பாண்டானு
தும் இலேகியசெந் தூரத்தித் கண்டபோதே. 107

கண்டவுடன் பாண்டம்கே பத்துதப்பா காய்க்கன் கொளுத்திருந்த
தெக்கேபோச்சு, கொண்டவுடன் புனிலோடு புன்காலையுமாகா கொணமை
யுள்ள பெண்ணாகா துளுதுமாகா, பாண்டைய பத்தியத்தை விட்டாடு
ஞல் படுபாவி லெகியசெந் தூரத்தானே, சண்டமா குதம்போலே மெய்
யழித்துச் சண்ணுமடா மாற்றமருத் தில்லையாரே. 108

மண்டுகொள்ளும்.

இல்லையென்று போகாமற் சொல்லக்கேளு எலுமிச்சம் பழம்பத்து
காலாய்க்கிறி, கொல்லையென்று போகாமல் அயசெந்திரர் துக்கடா பலன்
சாத்தான் மன்றோத்தைச் சொல்லவே சாறுகத் தெக்கிடட்டித் திரமாகப்
பழச்சாறுஞல் ரெண்டுகாமம், அல்லவே தரைத்துவில்கை அலர்ந்தபின்பு
அப்பனே வாகாசப் புடமாறிப்பின்பு, கல்லகொளுசெந்திரம் கால்பலமே
துக்கி வையான இதுப்புச் சமஞ்சென்கெட்டே. 109

கட்டியே முன்றிருந்து மொன்றாய்ச்சேர்த்துக் கொண்டுநீ சிரமோந்
சுழஞ்சுட்டி, காட்டியே பழத்துக்குச் சோலிட்டு கலமான கரியான்காறு
காழிவிட்டு, காட்டியே கற்றாழ் சாறுகாழி முழுஞென்ற செருப்படியின்
சாறுகாழி, தாட்டியாய் மூன்றுமொன்றாய்ச் சாறுவார்த்து சட்டியிலே
பழத்தையெல்லாம் பதித்துவையே. 110

பதித்துவைத்துத் தீயெரித்து அலித்துக்கொண்டு பாங்கான பக்குவத்
தில் புதுப்பாண்டத்தில், பதித்துவைத்து நெஞ்சுறியில் பத்துகாணவை
பகவினுட தொழுதத்தில் பத்துகாணவை, பதித்துவைத்துப் பழச்சா
றுத் தினமொன்றுதப் பத்துகாண் கொள்ளப்பா பாண்டிபேரகும், பதித்
திருந்த வாதகீர்ப் பாண்டானும் பற்குமடா பற்குமடா பாண்டெல்
லாமே. 111

எல்லாரும் வயித்தியன்போல் கோவுபார்த்தால் இறைத்ததுவே, கோ
யப்பா வேதையுமான்பர், எல்லாரும் வாதிமகன் வயித்தியனாகான் மற்ற
வர்கள் கோயறியா மடையாப்பா, கொல்லுமடா கெத்தகதைவாங்கிபேற
கட்டியெய் சமனின்ற விடத்திஞ்சாலைத், கல்லான கெத்தகமாரு சாடி
மொன்று காணப்பா அரைத்துவில்கை கட்டிப்போடே. 112

கட்டியடா அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு கலங்காத கெத்தகத்தான்
என்னசொல்வேன், வெட்டெய்டா குஷ்டமொடு கித்திருலை வெல்லுமடா
ருதப்பன் கட்டித்தினு, பட்டுவிடு மேகறி மேகலை பற்குமேமேகத்தி
லெழுந்தவாய்வு, திட்டமடா பத்துகாண் கொள்ளும்போது கித்தியடா கற்
பத்துச் குறுகிகாணே. 113

வெண்கலச்செந்திரம்.

உறுதியென்ற வெண்கலச்செந் தூரக்கேளு உத்தமனே வெண்கலத்தான்
பலந்தானென்று, அறுதியென்ற லொசத்துப் பலந்தானென்று அண்டத்
தோல் பலமொன்று குடிவமொருபலந்தான், விறுதியென்ற வீரமது
பலந்தானெண்டு வீறுதாளகந்தான் பலந்தானெண்டு, பொறுதியென்ற
கெத்தகத்தான் பலந்தானு போட்டரைப்பாய் கவ்வத்திற் பழச்சாறுவே. 114

பழச்சாறு விட்டரைப்பாய் மூன்றுகாந்தான் பாங்காக வில்கையென்று
ரவியிறகாய்தால், வையுச்சல்லோ போட்டெடா மாட்டிக்கொண்டு வாகச
புட மானதிலே செந்திரத்தான், இையுச்சல்லோ வெல்லத்திற் குன்றி
யிலைகொள்ள என்னசொல்வேன் குன்றம்க கெட்டுத்திருந், தையுச்செருந்
த மேகத்தி லெழுந்ததெல்லாந் தவறுண்டே போகுமடா சார்த்துபாரே. 115

முத்துச்செந்திரம்.

பாரப்பா முத்துமணிப் பலந்தானென்று பதைப்படக்கா காகமது
பலந்தானென்று, சோப்பா ருதமொடு பலந்தானென்று சிறப்பான வாக
மொடு பலந்தானென்று, வாரப்பா முலைப்பாவி லரைப்பாயோந்தான் வாக
காக வில்கையென்று ரவியிற்போடு, வோப்பா பூச்சுருதி கெத்தகத்தான்
வின்களே ரெண்பெலம் கட்டியாட்டே. 116

ஆட்டியே புடம்போடு கோழியப்பா அகரா முத்தமணிச் செந்திரம் தான், எட்டவே விரிபுறம் யோனிப்புறம் நல்லிலிசுப் புறமுடனே கண்டமரைய, முட்டவே மூலங்கள் பிளவையையாப்பு முக்கிணுள்ளே சதைத்துணங்கம் பிளீசங்கம், எட்டவே செந்திரம் கண்டபோதிற் காணப்பா கெடிகலவி யோடீதானே. 117

தாளகச்செந்திரம்:

தானு தாளகத்தான் பலத்தானென்று சம்பழத்தின் சாறுபடிசுறுக்குப் போட்டு, வேளுன முலைப்பால்கால் படியேதாக்கு விளக்கனே பூரலறம் பின்புகேளு, வானு திருகுதள்ளிப் பால்தானுறி வாக்விதிற் போடுற மருத்துகேளு, கோளுன திருகுதள்ளி உப்புபூவுக் கொடியகவச் சாரமோடு கிரந்தானே. 118

வீரம்பு ரத்துடனே வெடியுப்புச்சேனம் விளக்கவே வகையொன்று கழ ளுளியொன்று, சேரவே பொடித்தத்தப் பாலிற்போடு சிறப்பாச மூன்று னான் செலமதாரும், கிராலே தாளகத்திற் காரங்கால்தா னிறுத்துவிடு முன் சொன்ன பலவிதத்திற், சாரமது கால்பலந்தான் கூட்டிக்கொண்டு சாக வே யரைத்திவொய் மூன்றுநாளே. 119

நான்மூன்று அரைத்துவிடலைப் பணம்போற்கட்டி கலமாகச் சுத்திசெய் வாய் தாம்பிரத்தைக், கோள்மூன்றுத் திரும்பா பூரல்வாங்கும் கூறு வேன் அண்டத்தோல் பலத்தானென்று, கோள்மஞ்சள் கட்டான விளைய லோடு கெடியான வெடியுப்புக் காரஞ்சாரம், பாங்காணப் பூவீரம் பூரூ னினம் பாங்காக வகையொன்று கழஞ்செண்டே. 120

ரெண்டிடனே யண்டோடு கூட்டிக்கொண்டு நிரைபழச்சா நரைப் படிதான் விட்டேயாட்டிக், கொண்டிடனே வில்லசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு கொடுத்திவொ யொவ்வாத ராசிக்கேதான், பண்டிடனே தாம்பிர மது பலத்தானஞ்சு பாங்காகக் குகைக்குள்ளே உருகும்போது, தண்டிடனே தாம்பிரத்திற் பிலத்தசுத்தி, கண்டான பூரலறத் தாம்பிரந்தானே. 121

தானுமூன்றுச் சுத்திசெய்து தாம்பிரத்தன்னைத் தடையதவே மறுகுகை வி றுக்கும்போது, ஏனென்ற தாளகத்தின் மெழுருவில்லை இயைத்திவொ யொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு, தேனென்ற நிறம்போச்சு வெங்கலம் போலாரும் திடமரக வாடித்துடனே தகர்த்துதானாம் பாணென்ற கல்வத் திற் பொடித்துக்கொண்டு பாங்காகக் கண்டிடைக்குச் சூதம்வாரே. 122

குத்தி விற்றபோடு வீரத்தன்னைத் தடியாக முலைப்பாலி வரைத்த பீன்பு, நாதம்பு நீறொண்டு பத்துக்கொன்று நாட்டியரை மூன்று களப் பின்புகேளு, பாதமென்ற வாலரச மட்டைப்போலாம் பண்பாகக் கண்டிடைக்குக் கொத்திகட்டி, நீதமென்ற பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி தி லைத்திவொ ணும்பதெருப் புடத்தைப்போடே. 123

புடத்திலே யிருத்தனைந்த செந்திரத்தான் புதலாதே வயிரவர்க்குப் பூசுபண்ணு, திடத்திலே தாம்பிரத்தின் செந்திரத்தைத் தினக்குன்றிப் பிரமானம் திரிகடுகிற்சேர்த்து, கட்டத்திலே மண்டலந்தான் உண்ணும் போது காளான பிலிகையுந் குன்மத்தோடே, சட்டத்திலே உண்டான கனப்புலாய்வு, சாங்கமாய்த் தீர்க்குமடா தாம்பிரந்தானே. 124

தாம்பிரசெந் திரத்தைத் தினும்போது தட்டுண்டு குன்மம்போமணப் பானங்கேள், காம்பியே புனித்திருத்த கடிபடியொன்று கண்டங்கத் திரிச் சாறு படிதானென்று, தேம்பியதோர் திருமேனிச் சாறுபடியொன்று சிறு செருப்புக் கால்சாறு படிதானென்று, வேம்பினுட பட்டைச்சாறு படிதா னென்று மேலான கையான்சாறு படிதானென்றே. 125

ஒன்றுன விஞ்சிச்சாறு படிதானென்று உத்தமனே பசுமலையின் பட் டைதன்னை, நன்றூசு வெண்படிநீ ரொருபடியிந்தாய்ச்சி கலமான கிஷாய மது படிதானென்று, மன்றூசுப் பிரமிச்சாறு படிதானென்று வாகாக விது வெல்லாக் தாளிக்குள்ளே, சென்றூடு வெண்பதுசா ரென்றாய்ச்சேர்த் துச் செப்பக்கேள் பனைவெல்லம் சேரப்போடே. 126

போடக்கேள் மூன்றுபத்துப் பலத்தான்போடு புதலான வெள்ளெருக் கம் வேர்ப்பச்சைப்பட்டை, ஆடப்பா பலமொன்று அரைத்துக்கொண்டு அப்பனே ஐம்பதுகாய்க் கச்சலவாங்கி, குடப்பாநன்றாக நறுக்குத்தட்டி சுகமாக அரைத்திவொய்ப் பிசின்போலாகத், தேடப்பா விருமருத்துஞ் சாற்றிலேடே சேர்த்துநீ கரைத்திவொய் செப்பினேனே. 127

செப்பினேன் உனக்காகப் புலத்தியனே அய்யா திராத குன்மமெல் லாஞ்சேரத்தீரும், செப்பினேன் சோதிநீர் பலத்தானென்று திரைநரை யின் நீறுபலஞ் சங்குநீறு, செப்பினேன் பலமொன்று பூநிறப்பா சேரவே யிதுவெல்லாஞ் சுட்டசண்ணஞ், செப்பினேன் திசிகடுகு வாய்விளக்கந் திப்பிலிமூ லத்திவொடு சித்திநானே. 128

சித்திரமூ லத்திவொடு கடுகுவோமம் செவ்வியம் கோஷ்டமதுஞ் சே ருத்தான், முத்திரையான் காயமொடு வசம்புகாந்த முளந்தவே வகை யொன்றுக் கரைப்பலத்தான்சேரு, சுத்தியெவாச சாரங்கவாச சாரம்சினம் சவுக்காசம் பொரிசாட மினங்கன்குடன், பத்தியாய்க் கொடிக் கழற்சிப் பருப்பித்துப்பு பாங்கான கல்லுப்புப் பாதிசேரே. 129

பாதியாம் வகையொன்று காத்பலத்தான்கூட்டிப் பண்பாகச் சாக்செல் லாம் குரணித்துக்கொண்டு, நீதியாம் கருவேம்பி னிலையை வாட்டி நோ கச் குரணித்து மருந்திற்சேர்த்து, சாதியாஞ் சாதெல்லாம் பாருசேரில் தக்கவொரு குரணத்தை யதிலேபோட்டு, கோதிலாத் தேனுமொரு படிதான்வாரு கூளுன செய்யுமொரு படிதான்வாரே. 130

வாரப்பா மெழுகுபத மானவாதே வாய்ப்பாகப் பீங்கானில் வந்தினை
வைப்பாய், சோப்பா வேலெய்தான் கழஞ்சியன்னிச் சிறப்பாகத் தாம்பிரச்
செந்தூரத்தைச், சாரப்பா குன்றியிடையாகக்கொள்ள சார்தாமம் புலக
லியையும் புரிபுத்தல், சோப்பா அத்தருண்ம மெட்டித்திரும் வெரு
சுதக்கு நவநித்தர மணியென்றேனே. 131

நவநித்தரமணி.

நவநித்தர மணியான வேலெய்தை கல்லதொரு கற்பித்திற் காக்க
சொன்னேன், புலகங்கள் திரித்தலையும் வயித்தியனோகான்பான் புத்தி
யுள்ள வாநிமகன் குன்மத்திரிப்பன், எவராவந் தாம்பிரத்தைச் செயிச்ச
மாட்டார் இத்தவகை வேலெய்முன் செய்யமாட்டார், அவன்பிழைப்புக் கே
தாலு மென்னைச்செய்வா ஞாத வயித்தியனா மாமென்றேனே. 132

ஒதினேன் தீட்சையிரு தூற்றக்குள்ளே உத்தமனே வொண்ட பூசை
மார்க்க, மாநியாம் வயித்தியனாக் கப்பாடோரு அவனன்றிச் செந்தூர மாகா
தொன்றது, சாநியாம் குத்திரசென் மத்தோர்க்கன்றிச் சகலருக்கும் பலி
யாது தவறண்டேபோம், வாநியா மன்னுனக்கு வயித்தியனா சொன்
னேன் வயிரவனைப் பூசைபண்ணி வணங்கிப்பாரே. 133

அயக்கார்த்தச்செந்தூரம்.

பாரப்பா அரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று பரிவான கார்த்தமதி,
பலந்தானென்று, சோப்பா கெத்தகத்தான் பலந்தானென்று திரமான
பூதே கழஞ்சியொன்று, சாரப்பா பழச்சாற்று விரன்சொமம் கடுகோ
யரைத்துவெயிற் காயப்போட்டு, ஆரப்பா மதுரானும் கொண்டசொம
மடங்கவே யரைத்துவில்லை காய்த்தபின்பே. 134

பின்பதனைச் செஞ்செங்கல் குகைக்குள்ளைத்துப் பேசாமல் மேலுமதால்
முடிக்கொண்டு, வின்பதனைச் சிலைமண்தான் செண்டுசெய்து விதமாக
முட்டவது குபிதானவெட்டி, அன்பதெருக் குள்ளேதான் புத்ததைப்
போடு ஆறியபின் செங்கிச்ச்செந் தூரமாகுந், துன்பமது கற்பத்தாற் குடு
கொண்ட தோலோடு அம்பிநுத்த கனப்புப்பாரே. 135

கனத்திருத்த நீத்தோஷம் கபாலவாய்வு கண்புகைச்சல் காதுமத்தம்
காணுதோடு, மனத்தறவே சாதிக்காய் சாதிபத்திரி மதுரஞ்சி ரகமோமம்
குருசானியோடு, இனத்திருத்த வாய்வினங்கம் கறுக்குமுல மேலமதி
விடையமொடு காயஞ்சுக்கு, தனத்திருத்த திப்பிலியு வினகுங்கட்டிச் சதி
ரான அபின்கோஷ்டம் தானென்றேமே. 136

ஒன்றான மருத்தெல்லாம் வகைக்குக்கேளு உறவாகப் பலமொன்று
வறுத்துக்கொண்டு, கன்குக் குணித்துப் பின்புகேளு காலுபலம் பனை
வெல்ல மென்றஞ்சேர்த்தித், குன்றும் லிடித்ததனை மையாய்ச்சேர்த்தித்
கூட்டப்பா குரணத்தை ரேகித்தேதான், சென்றும் நறுத்தேனைக் கால்
படிதான் விட்டுச் சிறக்கவொரு பீங்கானி லடைத்துவையே. 137

அடைத்துவைத்த மருத்தப்பா கழஞ்சிரெண்டு அயக்கார்த்தச் செந்தூரம்
குன்றிகுட்டி, இடைத்துவிடு மண்டலத்தான் தின்னதின்னு வெளிதல்ல
ஆறுவகைக் கொணியெல்லாந், சடைத்தகே யோடிப்போம் புலியுன்
னோர்க்குத் தாக்கிதற் புரியோடு புலையிலையுமாகா, உடைத்துவிடு முத
சத்தில் நின்றவாய்வு ஒழுமித்து போகுமட உண்மைகளே. 138

வெள்ளியச்செந்தூரம்.

காணப்பா வெள்ளியஞ் சுத்திசெய்து கசகரம் லுருக்கியே கல்வத்திட்டு,
பூணப்பா வெடியுப்பு ரோமப்பூவும் புகழாகப் பலத்துக்குக் கழஞ்சிவீதம்,
தோணப்பா ராசிலங்கம் பலந்தானென்று துடிக்கொண்ட கெத்தகத்தான்
பலந்தான்ரெண்டு, காணப்பா பழச்சாற்று விரன்சொமம் கன்குலவரை
த்துவைப்பா யெருக்கம்பாலே. 139

பாலாலே சாமம்ரெண்டு ஆட்டிக்கொண்டு பதைப்படங்கா கைச்சார
பலமுங்கால்தான், வாலாகப் பொற்றலையின் சாற்றுவாட்டி, மாட்டுவாய்
சாமம்ரெண்டு மடங்குமப்பா, சேலாக வில்லைசெய்து சலியிற்போடு திம்
மாக மூன்றுதான் காய்த்தபின்பு, காலாக தாறெருவித் புத்ததைப்போடு
கைமுறையாய் ராசிலங்கம் கனகந்தானே. 140

கனகத்தான் ராசிலங்கஞ் செந்தூரத்தைக் கைமுறையா யெட்டிலொன்
றுஞ் குதல்குட்டிக், கனகத்தான் தேசம்பா சேனியிற் கொள்ளக் கன்துலங்
குங் கபாலபுத்துக் கபாலவாய்வு, கனகத்தான் அல்தியிலே பாய்த்தவெட்
டை கசமாலைக் குன்மமொடு கண்டமலை, கனகம்போ லுறைத்திருத்த
ரோய்கனெல்லாம் காணுதே கட்டிபுக்குங் கருத்துள்ளோர்க்கே. 141

கருத்துறவே வாநிமகன் வயித்தியனாக் கதிசெட்ட சோயாளி
பணியவேணும், கருத்துறவே மருத்துக்குப் பத்தியம்வேணும் கைமுறை
யாய்ச் செய்கின்ற வயித்தியர்க்கும், கருத்துறவே மனதுவர எடக்கவேணும்
சமுறைபோ லேயிருத்தால் பலியாதொன்று, கருத்துறவே யிதுக்கல்லோ
சித்தர்சாயம் கட்டிலார் மனதுவர எடுத்துகொள்ளே. 142

கட்டுதொள்ளே சோயாளி ராசாவென்றால் காட்டிரா வவர்க்கக்கே
மருத்தேறுது, தொடர்ந்துகொள்வே சென்றுன்னிப் பத்திவைத்தால் சுறுக்
காத்திருமுடா சாபமேது, அடர்ந்துபோ யவன்வாசல் காத்தாயானல் அவ
னுக்குக் கொஞ்சமுமே உபசாரஞ்செய்யான், சட்டத்துக்கு ரோய்வந்தால்
குருவேயென்பான் சாதிரிய மாய்த்திர்த்தால் தம்பியாமே. 143

தம்பியென்பான் சோயெல்லாக் திர்த்தபின்பு தாய்த்ததை குருவென்பான்
சோய்திராமுன்பு, வெம்பியதோர் மனமாடி வயித்தியனைப்போற்றி வேண்ப
டி யுபசாரம் பின்பாகட்டென்பான், கும்பியல்லோ கொதிக்குதென்று வன்
ளம்நொந்து கொண்டுகே வயித்தியனார் காமக்கேதோன் சம்பியே முகம்
வாழ்த் சாபம்வேறே சாற்றினே விதுவறிந்து மருத்துவானே. 144

வாங்கியே விசுவாச மாகக்கொண்டால் மருத்தென்ன வயித்தியன்னைப் பட்டாற்போதும், எவ்விதேயுமியிராதே வயித்தியசாப மேவிடவே சாபத்தினி விர்த்திகேளு, ஒங்கிலியோம் விந்துவுட ருதங்குட்டி உதவாகச் சிங்கென்று ஒருவட்சந்தான், பாங்கியே வடுகனுட சாத்தியத்தான் பார்பிரமன் மாய னொடு பகரக்கேளே. 145

வயித்தியமுறைமை.

கேள்பா வயித்தியத்தான் சொற்படியேசேட்கும் கெடியாகச் சித்தருட மறப்பையெல்லாம், வாள்பா வெளியில்விட்டேன் வயித்தியத்துக்காக மா நிலத்து மோயாளி மயங்காமலய்யா, கோள்பா வாறாமற் சாபகேரபய் கூறி னேன் வாறிமகன் வயித்தியனாகில், தேள்பா கொட்டெல்போல் பூவி னீறுசேராட்டால் செந்தூரஞ் சேரப்போச்சே. 146

போச்சுதென்று மயையாதே சொல்லக்கேளு புகழான பூரீறு பலத்தானெ ன்று, காய்ச்சென்றேன் சுத்தஜலத்தன்னிற்சாய்ச்சிக் காய்ச்சுவதுகடு வெய்யி லில் கிரேவந்தி, வாச்சென்றேயிருக்கும்பூ மாதளக்காய் மகத்தானபூவப்பா விர்த்தச்சன்னம், பாச்சென்றேன் நிலவுப்பு மந்தசுத்தி பண்ணப்பா பாறையுப் பு மத்தப்பாறே. 147

பாங்குடனேழுப்புவும் வெடியுப்போடு பழிகாரச் சூடனொடு அஞ்சும்கே ராய், வாங்கியே கிழிஞ்சியுட சுன்னந்தன்னி வரிசையாய்ச் சமபாச மாகலா ட்டித், தாங்கியே வெள்ளெருக்கம் பாறுவார்த்துச் சாரமாம் பழச்சாறுத் தா ன்வெவ்வேறே, யோங்கியே யிருசாமம் ரெண்டுரீரு முத்தமனே யறைத்த வில்லை ரவியிற்போடே. 148

போடப்பா பத்துகள் காய்த்தபின்பு புகழான சுன்னம்பு பொடிக்குள் வைத்து, சூடப்பா சமலம்போல் தீயைலாட்டித் தடியாக யிருசாமஞ் சோரீ ரும், மாடப்பா விதிஞ்சுச் செந்தூரத்தாட்டு வடக்காத சோய்கனெவ்லா ரும், மகன்றபோருச், தேடப்பா சிப்பியுட சுன்னஞ்சொல்வேன் திரமான பூரீற் தின் குருவிதாமே. 149

கிளிஞ்சித்கன்னம்.

குருவாகும் கிளிஞ்சியுட சுன்னம்பா கூறக்கே னுருமதன்னிச் சுன்ன ம்பன்ன, கருவாகும் கத்தன்ன முவருக்கட்டிச் சாதகமாய்ச் சுத்தசலத் தன்னிலேதான், திருவாகக் கரைத்ததிலே கிளிஞ்சியிட்டித் தீவெரிப்பா யிருசாமஞ் சென்றபின்பு, அருளான னுருமதனைப் பேசப்பண்ணி ஓச்சரியம் உன்மருத்து பூசக்கேளே. 150

பூச்சப்பா வீரமொடு குடன்னெம் புழுதலக் சாரமொடு கல்லப்போடு, வீச்சப்பா வகையொன்று பலத்தானென்று மீறியதோர் கிளிஞ்சியது பலத் தான்பத்து, ஆச்சப்பா மருத்தெல்லா மறைக்கும்போது அண்டத்தின்கே லம் கொண்டுபோடு, தீச்சப்பா பழச்சாற்றி லறைத்துக்கொண்டு சித்தக்கே லுடன்பூசிப் புடத்தைப்போடே. 151

புடம்போடு னாதெருவிற் பிலத்தன்னம் பின்பொருக்கால் வெண்கரு வா லறைத்துஒது, திடமாகச் சுறுக்கிட்ட சுன்னமாகுஞ் செய்கின்ற கைமு றைக்குச் சோம்பலாகா, கடமாட வெளுக்கும்பெம் வெண்கருவாலாட்டி காலாறு புடம்போடு கடியசன்னம், உடனாடு சத்துருவா, மண்டரீறும் உற்ற தொரு கிளிஞ்சித்கன்ன மடக்கலாச்சே. 152

மடக்குமடா புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னென் வரிசையா யண்ட மது பத்துவாறிக், டெக்குமடா பாண்டத்துள் பீங்கான்வைத்து கெடியாக வதிவிட்டுப் பழத்தின்சாறு, கடக்குமடா படியொன்று அழுங்கவாரு கடுங்காரச் சீனமது கழுஞ்சிரெண்டு, அடக்குமடா பொடிசெய்து வதிவே போடு ஐந்துகள் கடுவெயிற்கு னண்டரீறே. 153

அண்டத்தின் தோடெல்லாம் உருகிச்சாற்றி லப்பனே உறைத்திருக்கு மெடுத்துக்கொண்டு, அண்டத்தைச் சவவுடனே பெரிப்போட்டு அழ காள் பழச்சாறுஞ்சேந்தோடு, பிண்டத்தைச் சேருத்திவா, வெள்ள கொல்லிப் பேரிட்டு மூன்றுகள் ரவியில்கீறுபு, அண்டத்தி விதிவித் தவவத்திட்டு அறிதாரி யெருக்கம்பா லதனிவாட்டே. 154

ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லைசெய்து அப்பனே ரவிமுகத்திற் காய்க்கபி ன்பு, மூட்டுவா பைம்பதெருப் புடத்தைப்போடு முக்கியமாய் ரீறும்பின் னெ டுத்துக்கொண்டு, காட்டுவாய் பத்திலொன்று விந்துக்கட்டி நலமான வெண் கருவா லறைப்பாய்சாரம், பூட்டுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிங்காய்தாள் புடமொன்று ஐம்பதெருக் குள்ளேபோடே. 155

போட்டெடுத்த அண்டத்துப் பொலிந்துகாரம் கொடுத்தோடே பிந்தவகை யாருஞ்சொல்லார், நாட்டிகமர யூமைதனைச் சுன்னிற்சுதுஞ் சனவட்டக் குருவல்ல அண்டவித்தை, மாட்டவே வாதத்தி லேறுஞ்சுன்னம் வளமாக கவச்சாரம் சமனாய்க்கட்டி, மூட்டிலேகொட்டம் சுப்பனியில் வைக்காரம் முறையோடுமுதற் குத்துருகி முத்தக்கொல்லே. 156

கொல்லுமடா அண்டரீர் கோபமெத்தக் கொடும்பாலி யுபரசத்தி லாறி சுன்னம், கொல்லுமடா சிப்பிதனைக் கொன்றாற்கேரு கூறுகிற சிப்பிவித்தை தொலைமாதப்பா, தெல்லுமடாசிப்பிசன்னத் தாலேகேரு கொத்தான சவுக்காரம் செய்யுமபோது, கொல்லுமடா பூரீறு கல்லப்பைத்தான் கூசா மற் பாறையுடையக் கொல்லுந்தானே. 157

தானென்ற சவுக்கார மேதாலாச்சு தருவாகிக் கருத்திருந்த கெடியசி ப்பி, வானென்ற அண்டத்திலீரார் சிப்பி மகத்தான சுன்னமடா ஆதியாதி, வேனென்ற வயித்தியத்தை விளம்போய்த்தான் வேறான வழுபுயுறுஞ் சிப் பிச்சுன்னம், நானென்றாய்ச் சொல்லிவிட்டே னிதுபொய்யாது நலமான அண்டத்தாற் சிப்பிச்சே. 158

அண்டத்தின் சிப்பிதனைச் சன்னமாக்கி அரகராசவுக்காரம்செய்வா யாகில், தெண்டனிட்டு வாதம்வந்து முன்னேகாணுஞ் செப்பினென் புல த்தியனே செப்பக்கேளு, கண்டதொரு குருவென்பார் பூத்தானென்பார் கைமுறையாய் காணாக்கள் கழுதைமார்பார், விண்டதொரு பூதிறஞ் செய் யமாட்டார் வினங்கவே சொல்லிலிட்டேன் வேதைபாரே. 159

பாரப்பா சட்டைமுனி பூதீற்றுவித்தைப் பாடினார் புவதனைக் குருபண் ணைம், கூரப்பா சொல்லுகிறேன் பூதீறாக் கொடியதொரு சிப்பிசன்னம் ப்லந்தானென்று, சேரப்பா கோடகத்தின் குருத்தானன்றிச் செகமறியாப் பூதீறா செப்பக்கேளு, சாரப்பா முதற்றீட்டைப் பூவைக்கேளு சாதக மாய் நாலுபலம் தாக்கியாட்டே. 160

தாக்கிடாய் நிலவுப்புப் பாரையுப்புத் தன்னோடு வகையொன்று பலத் திற்பாதி, தாக்கிடா யுப்புக்குப் பாதிவென்னை சவ்வீரம் வென்னைக்கு நாலி லொன்று; தாக்கிடாய் குடனங்கே பலமுங்கால்தான் தயவான புழுததிலே கழஞ்சுகட்டி, தாக்கிடாய் வண்டரிசி கழஞ்சுகட்டிச் சாதகமாய் மருந்து ஒக்க அரைக்கக்கேளே. 161

அரைத்திடுவாய் சர்மமொன்று பழச்சாற்றாலே அப்பனே பெருக்கம் பால் சர்மமொன்று, அரைத்திடுவாய் வெண்கருவால் சர்மமொன்று அரிய தொரு கடுங்கா மெத்தவேண்டாம், அரைத்திடுவாய் வில்லெசெய்து ரவி யிற்போட்டு அப்பனே பட்சமொன்று காய்ந்தபின்பு, பரைக்காதி சிவபூசை பாங்காய்ப்பண்ணுபரிவாகச் சன்னத்தி லெரித்திடாயே. 162

எரித்திடுவாய் முத்தியு மூன்றுசாமம் என்னசொல்வே னுதிருகு வான் வாறு, தரித்திரம்போம் வாதமுன்னாஞ் சவுக்காரமென்ன தாளிப்பார் தாளிப் பா ரெண்ணெய்வாங்க, எரித்திடுவாய் வாட்டிடுவார் வறுப்பார்கோடி யிதமா கப் புடத்தினிலே வைப்பார்கோடி, பெருத்ததொரு வித்தையிது சித்தர்க் காகும் பேசாதே உலகத்தோர் பிழைக்கும்வாதே. 163

வாறான உவர்ப்பூவைக் குருவாய்ச்செய்ய மாட்டினென் சவுக்காரம் வழலைக்கொக்கு, தேருன பூவினுட குருவைக்கொண்டு செயநீரே செய்து கொண்டு உப்பைக்கட்டி, வீருன உப்பாலே குடன்கட்டி வேதைகண்ட மார்த்தமடா விளங்கிப்பாரு, நீருன னுறைமுதமோ கோடாகோடி நிலத்து நின்றக்கட்டினமோ கோடியாமே. 164

ஆம்பா விர்தாதி குருவிலே அடங்காத தொழிலப்பா அமைக்கப் போகா, தாம்பா சட்டைமுனி ரெண்டொண்டஞ் சாற்றியதோ சாயிரத்திற் குருபூதீற, வேம்பா விக்ருவைக் கொண்டொணும் வேருமட்டிற் துரு மட்டும் வினவினாற்கொள், தாம்பா சர்க்கெல்லாம் வேதையோடு சட்டை முனி ஆயிரத்தின் சார்வுகானே. 165

காணப்பா கைமுறைக்குச் சட்டநாதர் கருத்தறவே சாஸ்திரத்திற் காட்டினார்கேள், பூண்பா ஒருதறையோ கோடாகோடி பொன்னோடு வெள்ளிவித்தை ரென்மென்கேரே, தோணப்பா தோணுமட்டிற் தறையோ கோடி சூட்டினா ரதுகண்டு தோணிப்பாரு ஊணப்பா வதிலிருத் தூன்றி வாத முற்றுப்பார் தவறாது ஒன்றுத்தானே. 166

ஒன்றான வயித்தியத்தின் குருவுஞ்சொன்னென் ஒகோகோ வாதத்தின் குருவுஞ்சொன்னென், ஒன்றான முதண்ட லேகியத்தை உணர்வாகச் சொல்லிலிட்டேன் தீட்சைக்குள்ளே, ஒன்றான பூசைவிதி செய்யுங்கால முறவாடு மறைக்கடிஞ்சி உள்ளேதொள்ள, ஒன்றான நினைவாலே ஒளியைக் காணு முற்றுப்பா ராறுமங்கே ஓடியேறே. 167

ஏறடா குளிகையிட்டிக் கற்புக்கொண்டு யிருக்கையிலே உட்பசந்து பெ ருத்துகொந்து, தேறடா தேகமெல்லாம் வெளுப்புக்கண்டு சித்தையிலே துயரம்தாய்த் தசைநீர்வியி, மாறடா தசைவீக்கி மயக்கமானல் மறுபடி தான் குட்டநிற மாறிப்போக, வீறடா சொல்லுகிறேன் சாதிலிங்கம் விளங் கலே பலமொன்று வாங்குவாங்கே. 168

வாங்கிடுவா யரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று வளமான வீரம் பூக் காரசாரர், தாங்கிடுவாய் வகையொன்று பலங்கால்வீதஞ் சாதிலிங்கத் திடைபோடு தாருஞ்சிங்கி ஒங்கிடுவாய் வகையொன்று சூதங்கட்டி, உத்த மனே பழச்சாறு லரைப்பாய்ப்பா பாக்குடனே யிருசாமம்ரைத்தபின்பு பதைப்படங்கக் குகைக்குள்ளே பதித்தவையே. 169

வையப்பா மேல்முடிச் சிலெசெய்து வரிசையா மைந்தெருவிற் புடத் தைப்போடு, செய்யப்பா வாறினபின் நெதேதுக்கொண்டு திரும்பவுந்தான் குகைக்குள்ளே சேவைத்து, கையப்பா கருவனையல் வீரங்காரன் கை முறையார் சாரம்பூ நிறுக்கட்டி, தொய்யப்பா அயக்கனங்கத் தனக்குறையச் சூட்டியே உருக்கையிலே சுத்தமாமே. 170

சுத்தித்த லோகமடா வந்தமாச்சு தொடுகுறிபோற் சூதத்தைச் சரியா ய்ச்சேரு, மத்தித்த உருகுமடா சூத்தானு மடங்காத சூதத்தை மடக்கிச் சொல்லும், பத்தித்தரும் வீரமதிற் சரியாய்ச்சேரு பாதகான வாரைச மாகும்பாரு, அத்திக்கு முலைப்பாலா லாட்டியூட்டு அம்மம்மா சென்ற மாகும்பாரே. 171

ஆகுமடா கெத்தியது ரெட்டிப்பீட்டு அப்பனே பொற்றலையின் சாற்ற லாட்டிச், சாகுமடா மூன்றுகா ளனாத்தபின்பு சாத்தடா சிவக்குமட்டிற் புடத்தைப்போடு, பாகுபெறும் ஞர்குடமாம் புடத்துக்கேதான் பறக்குமப் பா பதினெட்டிற் குட்டமெல்லா மேருமடா கிரத்தியது சூலமேதம் என் சொல்வேன் குன்றியிடை யிதமாய்க்கொள்ளே. 172

தாளிலேயும்.

கொள்ளலே சொல்லுகிறேன் தாளிதென்னெச் கூறுகச் சாறுபதம் ஒன்று
வாங்கி, அன்னலே பனைவெல்லம் பலந்தாலுறு அறிவிட்டுப் பாடுபெறச்
காய்ச்சுதாய்ச்சு, அன்னலே திரிகிறுமதுரம்மும் சுறுக்கான கூருகோலரிசி
கெட்டி, என்னலே பறங்கியுட்பட்டையோடு வாய்வெங்கும் கோட்டமொடு
வகைதா னென்றே. 173

வகையொன்று பலவீத மாகவாங்கி வாகாதச் சூரணித்துப் பாகிற்சின்
பித், தகையாதே நறுசெய்தான் படிதால்விட்டுச் சாறுமள்ள தேன்செய்ச்
சூப் பாகிடுட்டித், தகையாக மெழுதபதத் தன்னிலேதான் தோன்றவெழுதி
த்துவைப்பாய் பிங்காணுள்ளே, பகையான கோய்கனென்றும் பறினென
குட்டம் பறக்குமடாலேயெங்கண் ஶார்ச்சுமுன்னே. 174

கண்பார்த்துக் கைபார்த்து முகத்தைப்பார்த்துக் கண்டிகமாய் பண்டித
த்தைக் கருவாய்ப்போடு, விண்பார்த்து மேலும்பாய்த் திரிந்தாலொன்று
மெய்ப்படா தப்பாதேன் விருதுகட்டு, பண்பார்த்து படித்ததனால் வருவதேது
பாசாங்காய்த் திரிந்தாக்கால் வயித்தியமாமோ, பெண்பார்த்து மோகமுற்
தபித்தர்போலே பிளக்கவே வயித்தியத்தைப் பேணிப்பாரே. 175

பாரப்பா உருத்த மேல்தோடு போக்கி பாணியிலே ண்டவைத்துப் பத
மெயாகித், சோப்பா பருக்கையதா யாட்டிக்கொண்டு சிறுவலே ஶாந்தையுட
விலையும்நன்றாய், கூரப்பா அரைத்தபின்பு ரெண்டும்நேராய்க் கூட்டியே ரே
கித்து நறுசெய்ச்சுள்ளே, சோப்பா வெந்தெடுத்த அடைபைத்தின்னு தின்
தபின்பு செய்யதனைக் குடித்திடாயே. 176

குடித்திரியப்படியே அஞ்சுதான்தான் கூறக்கே ள்நாணொன்றுக் குருச்
துகேனா, திடத்துடனே படியரைக்கால் மூலிகோய்த் தின்றிடலே சொ
ன்னேன்கேள் திறத்தைப்பாரு, ஹெடிப்பிளந்த காலுக்குச் சிப்பிச்சுண்ணம்
வினக்கெண்ணெய் ரெய்யுடனே ரெல்லிக்காயும், அடிக்குதியி லரைத்துரீ பூ
சிப்பாரு அப்பனேமண்டலத்திற் கமலமாமே. 177

நாகசெந்துரம்.

ஆமடா நாகசெத் தாங்கேனா அப்பனே தங்கமது பலந்தானெ
ன்று, தாமடா துறைதனிலே யுருகும்போது நாகக்கடா மனோசிலைதான் பல
ந்தொன்று, சேமடா வெண்கொளுஞ்சி லேராத்திண்டு பிறவேநிறிப்போம்
மூலிலேகம், தாமடா கல்லத்திற் கொட்டிக்கொண்டு ரசமில்லே பலமொன்று
வாருவாரே. 178

வாரப்பா கல்வத்திற் கூட்டியாட்டு மாய்த்தபின்பு வீரமது பலந்தானெ
ன்று, சோப்பா முலைப்பாலா லாட்டுகூட்டு திறமாகமுன்றுதான் பனியிற்
போடி, சோப்பா செத்தத்தான் ரெட்டிப்பிட்டு சேர்மையாய் பொறிவெயி
ன்சாற்றுலாட்டி, போப்பா வில்லெசெய்து காய்த்தபின்பு பேரயில்லாத் துத்
கிடமாம் புட்டாளுதே. 179

ஆறான புடத்தில்சூப் பொற்றிலையின் சாற்றால் அரைத்தரைத்துப் புடம்
போடு சிலக்குமோபார், பேரான நாகஞ்செத் தாங்காச் ச பெருமைசொல்ல
வென்னாலே முடியாதய்யா, வாறான கம்பமது சொன்னும்போது வயிற்றி
லே பெரிவுகண்டு சிறுநீர்கட்டி, தேருத காய்த்தான் உலர்ந்துவற்றிற் தேரை
போ லேயினோத் தால் செய்யக்கேளே. 180

செய்யவே யென்றாக்கால் சொல்லக்கேனா திரமான நாகத்தின் செத்நா
ரத்தை, மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் பனைவெல்லத்தில் மெத்தவேகொள்
ளாதே குன்றிகொள்ளு, சையோகஞ் செய்யாதே புளியாகாது தாம்பூலமா
காது சட்டத்தினோர்க்கு, பொய்யல்ல மூலத்திலெடுத்ததேருகம் போகமுடா
புலத்தியனே கஞ்சாவாங்கே. 181

காஞ்சாவமேலமொடு சாதிக்காயும் கடுக்காயஞ்சுக்குடனே வாய்வெங்க
மிஞ்சாம லொடுவடக்கிச் சூரணத்தான் யினகோடு திப்பிலியும் நறுக்குமூலம்,
மஞ்சளொடு பத்திரியும் சிராம்புலும் வரிசையாய்குறேசானி சிற்றாகக்கேழ
லம், தஞ்சமுற வகையொன்று பலந்தானென்று சரத்தமாய் வறுத்துச் சூர
ணித்துவையே. 182

சூரணத்தான் கண்டதுக்குப் பாதியென்னு சுகமாக சேரியது எள்ளிப்பாதி
கூரல்லோ மருந்தெல்லாம் ஒன்றுச்சேர்த்து கூர்மையாஞ் சேரியென்னுக்
துவைத்துக்கொண்டு, வேறேமருந்துகொள்ள வேறுமோசொல் பிறகி
ன்ற விம்மருந்து கழஞ்சிகொள்ளே நீறான நாகத்தின் செத்துரத்தை, நிலைக்
கஞ்சு மண்டலத்தான் குன்றிண்ணே. 183

உண்ணவே மூலமெல்லாம் பாணாலுலே யுதானென்ற நாய்வாலே கு
ளிர்த்துபோச்சு, கண்ணவே தசவாய்வு யெங்கேபோச்சு கழிச்சல்போ யிரத்
தமெல்லா மெங்கேபோச்சு, அண்ணலே கிராணியெல்லா மகன்றுபோச்சு
வப்பனே பதினெட்டிக் குத்தட்டிப்போச்சு, எண்ணலே அனுப்பான மதித்து
கொண்டால் எளிதல்ல பாம்பிஹுட விடத்தான்காணே. 184

விடமேறித் கொண்டதுபோல் மெய்யிலுள்ள வியாதியெல்லாம் பாம்பி
தனைக் கண்டாலோடு, திடமாக நாகத்தின் செத்துரத்தைச் செப்பிலாரை
முறையாற் சேரச்சொன்னேன், வடராது கருவங்கக் கட்டிக்கொண்டு
வைப்பேசெத் தாரமாத் திரைதான்செய்வாய், படாரான வங்கமது சேர்த்து
தானால் பரியைமுத்திக் கொள்ளுமடா பாருபாடி. 185

வங்கச்செந்துரம்.

கொல்லுமே தங்கத்தைக் கொல்லும்கொல்லும் கொடிதான் சூதமது
பலந்தானென்று, செல்லுமே ரெந்திராக் தனக்குப்பாதி சேரப்பாலெட்டி
லொன்று காரங்கூட்டி, வல்லகொரு யினகுதகா விச்சாறுட்டி வாகாக
விரசாம மரைத்துக்கொண்டு, அல்லலேபூரீய சூஞ்சுக்கட்டி ஆகார வங்
கமது பலந்தானென்கே. 186

ரெண்டான் வங்கமது உருகும்போது நிறமாகப் பண்மபோலே வில்லையென்று திண்டிவிட வேகொடுக்க விழும்பாரு நெப்பாசு மருத்தெல்லாந் தின்ருவங்கம், கண்டதுண்டோ கண்ணுன்னோ பித்தத்திடுக் கனக்கமடா வங்கமது உருக்கிப்பாரு, திண்டாடும் கண்ணிடுக்கருகியுள்ளே சீரணித்து ப்போகாது தவிரகட்டே.

187

கூட்டப்பா ருத்திற் பாதிசேர்த்து கொட்டப்பா கருவங்கம் கட்டிப் போச்சு, மூட்டப்பா கண்டிடைக்குத் தானகத்தை முஸ்திப்பாய் சுத்தி செய் தெடுத்துக்கொண்டு, காட்டப்பா வங்கமது உருகும்போது கட்டி மால் தேவினைப் பொடித்துப்போடு, பூட்டப்பா நாயுருவித் கரம்பால் கிண்டி புகழான கருவங்கம் பொலித்துநீறே.

188

பொலித்தவங்கம் கலவத்திற் பொடித்துத்தளாய் பூராக மெட்டி லொன்று வுலர்ந்திப்போடு, மெலிந்துவிடு வங்கத்திற் பாதிசேர்த்து வங்கத்திற் சாலாய்ச்சேரு, மலித்துதப்பா வாலேச முலைப்பாலாட்டி வா காக வாட்டியே பரிசியிற்போடு, கலித்துவிடும் பின்புறிலே கெத்திதன்னை ரொட்டிப்புச் சேர்த்துநீ நாட்டிடாயே.

189

காட்டினால் பொற்றலையின் சாற்றுவாட்டி நாலாகான் வில்லையென்று ரலியிற்போடு, ஒட்டிலே வைத்தினை யோடுமுடி யுறவாகச் சேலையென்று கையவைத்து, தாட்டிகமாய்ஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு சாதகமா யஞ் சுதரஞ் சாற்றுவாட்டி, மூட்டியே கைமுறையாய்ப் புடத்தைப்போடு மூதண்ட வங்கமது முருக்கம்பூவே.

190

முருக்கம்பூ நிறமென்ன ஒப்போஅல்ல முக்கியமாம் செத்தாரம் பனை வெல்லத்தில், திருக்கறவே குன்றிகொள்ளு மண்டலத்தான் திரிசடுகு மதுமொடு சேகமுங்கட்டி, யுருக்கமுடன் பாத்திரத்தில் வைத்துத் தோண்டால், ஒடுமடா மேகமெல்லா மொழிந்துபோகும் பெருக்கமுடன் வாயுவெல்லா மெங்கே போச்சு பித்தமொடு குட்டமெல்லா மொழிந்து போச்சே.

191

போச்சுடா கிசுதியொடு குலைநாதம் புணர்ச்சியொடு பித்துவிலே சென்றவாய்வு, போச்சுடா வுலர்ந்தி லுள்ளவாய்வு பொருமலுடன் மே லேப்பப் புழுக்கல்முலம், போச்சுடா குசிகா வாய்வுருன்மம் பூரணத்தைக் கொல்லவந்த சுயரோகங்கள், போச்சுடா சீனிசங்கள் பாலரோகம் புத் திகெட்ட கித்தர்களே புகலத்தேனே.

192

புகலத்தேன் வங்கமது கங்கமப்பா பொய்யல்ல கூட்டியதோர் கருவங் கத்தால், அலெமெல்லாம் படைத்தளித்த பாத்தின்கூறு வாகத்திற் குறுதி மெத்த வகனுஞ்சொன்னுன் பரிண்டம் பேதிக்குத் தங்கமநீறும் பண்ணுவது வங்கத்தாற் பரிந்துகாணுஞ், செதமெல்லாய் கொள்ளாது தங்கப்பம்பு செப்பினேன் புலத்தியனே சேர்த்துகாணே.

193

வெள்வங்கச்செத்தாரம்.

காணப்பா தங்கமது பலந்தானென்று கடியகொரு குகைதனிலே உருக்கும்போது, தோணப்பா ருத்தமொடு தராஞ்சிறகி சுத்தித்த வெள்ளீ யம் சாதிழிங்கம், பேணப்பா வரிதாரம் நிமினாவீரம் பேரான வெண்கார மெட்டுங்கட்டி, பூணப்பா வகையொன்று பலமுன் கால்தான் புகழான பழச்சாற்ற லரைத்துக்கட்டே.

194

அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று அப்பாகேனா ஆகாகா பூற்றுசாரங்கட்டி, வுரைக்கடங்கா நீருகும் நீலிரைந்து மாட்டுவா யிருசாம மரைத்துக்கொண்டு, நிரைக்கவே குன்றியிடை வில்லையாய்தால் கோரக ஒவ்வொன்றாய்க் கொ டுத்தவாற்கும், தரைக்கடங்காப் பொன்னைமருத் தெல்லாமுண்டால் சாத கமாய்த் தங்கத்தின் களங்கம்போச்சே.

195

களங்கம்போ லிருக்கின்ற தங்கத்தன்னைக் கருவையல் வீரமொடு காச சாரம், வுழங்கவே பழச்சாற்ற லாட்டிக்கட்டி வாகாகச் சேர்த்துப் பின்பு கேரு, விளங்கொண்ட வியமடா தங்கத்தானும் வேதையிதிற் சொல்வ தற்கு நாடுவோது, உளம்பெறவே ருத்ததைச்சரியாயூட்டி உத்தமனே வீரத் தை ஒன்றுத்தாக்கே.

196

தாக்கடா ரென்பெல முலைப்பாலாட்டிச் சாதகமாய் பழச்சாறு கூட வாட்டி, வாக்கடா யிருசாம மரைத்தபின்பு வரிசையாய்க் கைமுறையாய்ப் பனியிற்போடு, போக்கடா கெத்தகமிரட்டியிட்டு பூட்டடா தானகந்தா னுலுக்கொன்று, யாக்கடா பத்திலொன்று சேலையிட்டு அப்பனே பொற் றலையின் சாற்றுவாட்டே.

197

ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லையென்று வாதித்தன் கண்டபின்பு குப்பிக் கேற்றி, மூட்டுவாய் மூன்றுகான் முத்தியிட்டு முழங்கவே வயிரவாக்குப் பூசைபண்ணி, தீட்டுவா யருணணிநு செத்தாரத்தைச் சிறப்பான பூரண சந்திரோதயந்தான், நாட்டுவாய் சந்திரோ த்யத்தைக்கண்டால் கடுங்கு மடா கோய்களெல்லாம் கண்காணுதே.

198

கண்காணு கோயோடு காலன்பாலி கடைசெட்டவாங்காரமுள்ளேபுகி, விண்காணு வித்துவங்கே மேலேயேறும் விருதாக மனதுதன்னை யொன் றாய்ப்பண்ணு, முண்காணு வருத்தா னுள்ளேபாயு மொன்றல்லக் கற்பத் தை யுறுதிபண்ணும், பெண்காணுச் சையோகம் பிலத்துதென்றற் பேசா மற் கொல்லுமடா பிறநீர்க்கோவோ.

199

பிறநீரோ வாரம்பலொடு மகோதரந்தான் பெருவயிறு நீர்ச்சோகம் பித்த ரோகம், திரமான வாதத்தி லெழுந்தரோக்கு கிலேய்ப்பனத்தா லெழுந்த தொரு தோஷத்தோஷம் வரமான பதினெட்டுச் சன்னிலும்லம் வகாரா குன் மமொடு நீலிகையுந்தானு, முறவான இரத்தியொடு மேதகுலை யோணிப் புத் துட்டிலைக னொன்றில்லாதே.

200

ஒன்றல்ல சதையிலுள்ள தோஷம்போகும் முத்தமனே காமபிழை
தோஷம்போகு, மொன்றல்ல வபானனின்ற வாயுவாவே ஒற்றோடி கோ
யுண்டா மொப்பாச்சொல்ல, ஒன்றல்ல உத்தியிந்தி முபானனின்ற ஹுடில்
யெல்லாந் தெரிப்பதற்கு வுள்ளன்கொண்டா, ஒன்றல்ல கிளம்போக்கிச்
கெல்லாய்ச்செய்தால் குறுடித்து போமலத் தபானன்றனே. 201

தானென்ற கோயெல்லா மபானுலே சுற்றுவது பிரானனென்ற வா
யுவலே, வாலின்ற திசைபத்தும் உதானுலே வந்ததா வெழுலாய்வு
மிதிலேபுக்கி, வேனென்றகோயெல்லாம் படைத்துப்பா யெய்விழுந்து
போமட்டும் விரோதஞ்செய்யும், வனென்ற பூரணசத்தி ரோதயத்தை யெள்
ளவா முட்கொள்ள விடைத்துபோச்சே. 202

சுயமாக்கினிகுமாரம்.

போச்சடா சேனியிலே செய்தான்கட்டிப் புதழானதிரிகடு சேகமுங்கு
ட்டிப், போச்சென்ற கோய்களெல்லாந் சேர்த்தானே புக்குமடா கானமே
ங்கே கடங்களைக்கே, போச்சடாதற்பத்தால் வந்ததோதும் போகுதடா
பூரணத்தைத் தின்றதாலே; போச்சப்பா கற்பயக் கொல்லாம்பாரு பூண்
டதொரு சுயமக்கினிகுமாரன்பேர்க்கே. 203

குமாரனென்ன வேசறுக்குக் கொள்கினென்னேன் குற்றமெல்லார் தீர்
த்திருந்தவயத்தினியை, சுமானமாய்க் காத்தத்தினியந்தானுஞ் சரியாகவகை
யென்று பலந்தானென்று, அமரடி தாளகத்தான் பலத்திற்பாதி யுப்பனே
கெத்தகமும் பலந்தானென்றி, எமராய் குதமறைப் பலமுங்கட்டி எலுமிச்
சம் பழச்சாற்றிச் சரமமாட்டே. 204

ஆட்டுவாய்க் கற்றுமுஞ் சாறுசாமம் அம்பனே ரகிகின் னத்திலவையது
முட்டுவாய் ரவிமுத்தில் திங்கனொன்று முடிந்தருஞ் சமுஞ்சியில் வீரம்
போட்டு, மாட்டுவாய் யென்சொல்லே னரைக்கும்போதில் மாதநானரவி
முத்தி லெல்லாம்நிறும், குட்டுவாய் தெற்பகோய் குலைமேகக் தொடுகுறி
போற் குன்மத்தைத் தார்த்தும்பாரே. 205

தார்த்துமடா அக்கினிகுமாரனபாஞ்சு கொல்லினாய்மும் துமுன் பே
சுழற்றிவெட்டு, மாத்தினிலே யிரும்புபட வைத்தாப்போலே யறுத்துவிடு
மகாராச புத்திரான்தான், கிரத்தினிலே வாய்வேது செலந்தானேது தேதத்
தில் தகைசுதூட வலிதானேது, சுத்தினிலே நீறுமுறை சுரங்கனேது துடி
க்குமொரு விழிகோய்கள் தொண்டாற்றுகே. 206

ஆறுவகைத் திருனியெல்லா மகன்றுபோரு மப்பனே மகோதரத்தை
யறுத்துவாய்க்கும், உறுகினை குறைதேசல் ஐந்தமெல்லாந் குடிப்போரே
மென்றுசொல்லித் குமாரனேடு, வேறுமொழி பேசாமல் விவரத்தக்கோ
டும் கெட்டகொளி கோய்களெல்லாம் விழலாய்ப்போரு, தேறுவித்தக் குமா
ரவர்க்க மார்க்குயிலே செப்பினே விதுவயித் தெளித்திடாயே. 207.

ஆனந்தவயிரவன்.

தெளித்திடவே யானந்த வயிரவன்தான் செப்பரிது செப்புதிதேன்
புலத்தியனே ஆய்யா, கவித்தொரு பசுத்தையின் பாலிக்சொல்லித் கல்
ரிவிமக்கு இலையாரம் காரகாயி, வாழ்த்தெத்தி வீரமெட்டு சிங்கிதோட்டி
வகையென்று பலமொன்று மண்டலத்தால், குளிர்ந்தருழிப் பெண்ணாழி
கற்றாழம்பால் கொட்டியுரை யெனசாமம் ரவித்திடோடே. 208

போடப்பா வில்லையென்று காய்த்தபின்பு புடமொன்று பத்தெருவில்
மணற்குள்போடி, நீடப்பா நீறியது இடைபோகாது கேருகின்ற துத்த
மொரு பலத்தைக்கட்டி, குடப்பா குடமொரு பலந்தானென்று குட்டிய
பின் குருக்கழஞ்சி னுக்கிப்போடி, ஆடப்பா விதிருட்டி மகாரசன்னி யான
ந்த வயிரவனும் பொன்னுமத்தே. 209

மத்திலுட சாற்றுகே சாமமொன்று வாகாது யினகுபோற் உண்டை
செய்து, பெற்றதொரு சாமபிரணிப் புகையித்காட்டிப் பெருமையெடுத்த
வெள்ளியுட சிமித்தக்குன்வைப்பாய், சத்தியுட சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
சாதகமாய் ஊராவனைப் புகைபண்ணி, முத்தியெரும் குளிகையெல்லாம்
முன்பின்பாராய் முனையென்ற சன்னியெல்லா முறித்துபோமே. 210

முறித்துபோம் குன்மமொடு குட்டம்மூலம் மூலத்திற் கிரானியொடு
வனந்தவாய்வும், முறித்துவிடு மானந்த வயிரவனைக்கண்டால் மோசமடா
லென்றுசொல்லி கோய்களெல்லாம், முறித்துபோம் செத்தா வித்தகட்
கெல்லாம் முப்பூவின் குருவினுட மூர்க்கமப்பா, முறித்துபோம் ரச்சதப்பம்
கண்டாலப்பா மோகமாய்ச் சூதப்பங்கு சொல்கிதேனே. 211

குதயற்பம்.

செரல்லுகிறேன் வெண்முள்ளிப் பழத்தின்சாறு தோன்றுகண்டம் கத்
திரியின் பழத்தின்சாறு, வெல்லுகிறேன் நீர்முள்ளி காவெள்ளுள்ளி விளங்
கவே குதட்டையுட பழத்தின்சாறு மல்லுகிறேன் படியொன்று வகையொன்
தப்பா வஞ்சுபத்திப் பலங்கெத்தி கல்லாத்தாட்டு, கொல்லுகிறேனென்று
கொல்லுங் கெத்தியைத்தான் குருவிதிலே கழஞ்சியஞ்சு கூட்டியாட்டே. 212

ஆட்டவே சாதெல்லாம் வற்றவற்ற ஆக்கரியங் காகபோல் வில்லை
செய்து, மூட்டுவாய் ரவிமுத்தி லுலர்த்தபின்பு முறையோடே கைமுறை
யாய்த் தலைமவாங்கு, காட்டுவாய் குசுமொரு பலகதானியம் கலமாகக் கல்
வத்தில் வாருவாரு, கூட்டுவாய் கெத்தியுட தயிலம்பா குறையாமற் பல
மொன்று கூட்டவாரே. 213

வாரப்பா குட்டித்தக் காளிச்சாறு வகையாகப் படியொன்று மாண்மான்சு
சேர்ப்பா தயிலமொடு குத்தானுஞ் சேர்த்தரைக்க மூன்றுகான் மாண்டிபோ
ரும், உரப்பா குறையிலிட்டுச் சிவ்வுச்செய்து குக்குடத்தில் நீறியது கொ
டுக்குத்தான், போப்பா யிதுக்குப்போ ரச்சத்தாம் பெரிதான் கிரத்தி
யெல்லாம் பிறித்துபோமே. 214

போமடா வாயுவென்ற தெல்லாங்கோறு புற்றையாய் போகெடி தடத் தின்புற்று, ஆமடா லிங்கபுற்றுச் சூலமேதம் துளவற்ற கோய்களெல்லா மகலம்பா, நாமடா புடஞ்சயாராய் ரசகந்திரம் காட்டினோ யிதுவன்றிப் பதங்கஞ்செய்வார், தாமடா சொண்டாத்தரல் வரையக்கடிக் தந்தப்போம் பொறுத்தெல்லாஞ் சாருங்காணே. 215

வயிரபற்பம்:

காணப்பா கட்டுபல மினையுள்ளேனில் கைகொண்டு மத்தித்து வயிரத் துக்குத், தோணப்பா சுவசமிட்பு புடத்தில்நிறு சுகமாக உட்புகு குரு வையப்பா, வணப்பா வல்லவிது வயிரபற்பம் மீறலே சாமுஞ்ச் சூதங்கட்டி, பூணப்பா சூதத்திற் பாதிவீரம் புழுக்கத்த மிடைப்பாகம் வண்டுகட்டே. 216

வண்டுகி குதத்திற் பாதிக்கட்டி வளமான வித்துவினும் மாட்டியாட்டி, ரெண்டுகா ளுரைத்தபின்பு வில்லைதட்டி கோரக உலர்ந்தபின்பு புடத்திற் போடு, கண்டவரார் வயிரத்தைப் பற்பமாகக் கடினமடா வயிரமது பர்ப்புச் செய்ய, பண்டையிலே யிதனாலே பரிசையிற்றிப் பரிசனத்தில் வீரமிட வேதையாரே. 217

வேதையார் தங்கபற்பத் தேவிற்குன்றி வீதமடா மண்டலங்கொள் ளுயமெல்லாம்போம், பாதையார் வச்சொத்தால் தங்கபுற்றிற் பாசமாய்க் கொண்டுவந்த மார்க்கம்பா, வேதையார் தேகமெல்லாம் பொன்போலா ரும் பிள்ளைக்குச் செய்திட்டால் பெலத்தகாய்க், தாதையே யவமிருந்துத் தட்டிப்போகுஞ் சகலகித்துங் கைலசமாஞ் சார்த்துபாரே. 218

பாரப்பா வயிரபற்பம் பிளவெல்லத்திற் பாய்காக விருகோ மண்டலத் தான், சாரப்பா தேகமது வயிரம்போலாக் தகையேலே வெடித்தபுண்கள் பிளவையோடு, திரப்பா பவுத்திரமுதற் கண்டபாலை திராத கடிவிதங்கள் குடிபுரேகம், போப்பா வயிரமென்று தேக்குமுன்பே பிறிதுபா ராமலே பிறிதுபேரே. 219

பிறிதுபோல் தற்பத்தால் வந்ததோஷம் பிளவுபொதுக்கு மோலியம் கண்ணாற்பார்த்தால், முறித்திபோம் மலக்கட்டு கட்டிற்றினும் மோசமடா மலக்கட்டுத் திரச்சொல்வேன், சோறித்திடு கடுஞ்சா கலரிநிந்துபு திரிபிலேமுத் தக்காக விடையமோமம், அறிதுமாய் விளங்குகெய்தி தறுஞ் சூலம் அப்பனே வகையொன்று பலத்தானென்று. 220

ஒன்றப்பா கிலவாகைக் குரணத்தான் உத்தமனை யடைப்படிதா ளுணர் துசெய்து, ஒன்றப்பா மருத்துடனே வெல்லாத்தமாய் காட்டிலுத் கண் டுகைக்குச் சிவகைக்கட்டிச், சென்றப்பா யோண்டாத தயிலத்தோடே திர மாக வேகியம்போற் செய்துகொண்டு, வென்றப்பா கெருகடிதான் சேரி வாயில் விழுக்குறா பிணிப்போடே விழுக்குறாயே. 221

விழுக்குறாய் வேகியத்தான் கழஞ்செண்டு மீறுகின்ற தேமெல்லா மறுத்துண்டேபோம், ஒழுங்கான கெப்பிர்க்குக் கிஷாயத்திற்கொன் உத்த மனே கிருமியெல்லா யொழிந்தபோதும், ஈழங்காத குடல்வாயு மூண்டு போரும் நலமான வபானவாய்க் கடுப்புத்தோன்றா, எழுங்காமல் சுத்தியுண் டாம் நீர்த்தோஷம்போம் இதைப்போலே சுகபேதி யில்லையோனே. 222

காணப்பா கெத்தகமும் விங்கம்வீரங் கட்டாகக் குருவோடு காரசாரம், பூணப்பா கிலகாகக் கருகாவங்கம் புகழான வெள்ளையோடு சூதத்தாரத், தோணப்பா தாசுகிடு யயத்தினோடு துசிளிபொன் னியிளையோடு துத்தஞ் சூடன், வேணப்பா வகையொன்று பலத்தானென்று வெண்கருவி வெருக் கம்பால் தீர்விட்டாட்டே. 223

ஆடுவாய் முச்சாம மப்பாகேளு அய்யனே முலைப்பால்நீர் சாம மொன்று, காட்டுவாய் பழச்சாறு சாமம்காறு நல்லதொரு பெற்றநிலையின் சுற்றிலே, மூட்டுவாய் யிருசாம மரைத்தபின்பு முனையான வில்லைசெய்து தீயிர்போடு, நீட்டுவாய் புலர்ந்தபின்பு குகையிலவைத்து நிசமாக மேல் ஈழிப்புடத்தெஞ்சுசெய்யே. 224

செய்யடா புலத்தியனே நிசானத்திற் செப்பமாய் வயிரவாக்குப் பூசை பண்ணு, செய்யடா மணல்மறையில் முப்பதெருவாலே திடமாகப் புடம் போடு மயில்கழுத்தால்வண்ணஞ், செய்யடா சமஞாக் கெத்திகட்டித் தீர்க் கமுடன் பொற்றலையின் சாற்றலாட்டிச் செய்யடா குக்குடமாய் முன்போற் போட்டுத் திடமாகுஞ் செய்கெஞ் ரத்தான்காணே. 225

செந்தர மாகுமடா பொற்றலையின்சாற்றல் திரும்பியொரு போத ரைத்துப் புடத்தைப்போடு, செந்தரக் கருஞ்சிவப்பா மப்பாகேளு தே னோடு செந்தரன் குன்றிகொள்ளு, செந்தர மயிர்தசக் கரையிற்கொண் டால் தேகத்தில் வெட்டையகாஞ் சோப்போகும், செந்தர மண்டலமே தினருயானால் கிரதோஷஞ் சலதோஷம் கபாலவாய்வே. 226

வாயுவினல் வந்ததொரு மேகசூல வலிகுன்மங் கரமாலே சோகை பாண்டு, தேயமுடனுத்திக்குள் சரமும்போகும் கெஞ்சுவலி தண்டெரிவு பிறகீர்க்கண்டி, ஆயுமே நாதவித்து விழுங்கும்வாய்வு அப்பனே புழுவெட்டு விழியிலேரோகம், சாயுமே கோய்களெல்லா மிருப்பிடங்களற்றுத் தவறுண்டி போகுமடா சகலகோலே. 227

சகலமாம் கோயெல்லாக் தீர்த்துபோகுஞ் சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே தப்பாதய்யா, சுகமான கெத்தியது பலத்தானென்று சுட்டதிலே யயப் பொடிதான் பலத்தானென்று, புகலாதே பழச்சாற்று வரைத்துச்சாமம் பூட்டியரை வெள்ளெருக்கம் பாலினாலே, வகையாக விருசாமம் மாட்டி வில்லை வளமாக தவிழ்கத்தி ஓலர்த்திடாயே. 228

உலர்த்தியின்பு மூப்பதெருப் புடத்தையுப்போடு உத்தமனை யனுப்பானான் கண்டுகொள்ளு, அலர்த்ததொரு கோயெல்லாம் பின்வாங்கிப்போம் அப்போது காத்தமது பலத்தானென்று, பலன்பெறவே செந்தியது பலத்தானென்று பாங்கான பழச்சாற்று வறுசாமல், கலத்தாட்டு வெருச் சம்பால் ரெண்டிராமன் கட்டியிலைத் தான்காந்தால் புடத்தையுப்போடே.

மண்ணீர் செந்திரம்.

போய்வாய் மூப்பதெருக் குன்றே நீதான் பொல்லான செந்திரம் மணப் பாணத்தில், தேயு கொள்ளப்பா ரோகத்திற் றிறமண மண்ணீரே கேளுகேளு, வாடுவா யிரிந்தான் வருவதஞ்சென்ற வந்ததொரு மண்ணீரம் பலத்தானென்று, உடுவாய் செந்தியது பலத்தானென்று கொட்டி வாய் குதமொடு கெவுரிதர்னே. 230

கானென்ற சீனமொடு தானகத்தானென்று சாரமொடு மெடியுப்புச் சாரங்கட்டி, கானென்ற வெருக்கம்பா லதபுலாட்டம் கல்வத்தில்கா மொன்று பழச்சாற்றிலே, வேனென்ற சாமம்மொன் டாட்டியிலே விளங்கவே காய்த்தியின்பு புடத்திப்போடு, கானென்ற குக்குடத்தான் சமய மூன்போல் குறிப்புடனே யரைத்தரைத்துப் புடத்திப்போடே. 231

புடத்தாத்தா னுயின்பு மண்ணீர்தான் பெலத்ததொரு செந்திரமாகும் பாரு, திடம்படவே யனுப்பான டிறித்துசெய்தால் தேகத்திற் பாணிகெல்லாந் தீர்த்துபோகும், நடம்புரிந்த லிங்கமதெருகிலேயுங்கலநார் ராகுந்தான் கெவுரிக்கு தாரகிங்கி, விடம்புரிந்த வெண்ணையொடு தானகத்தான் மீறினே வகையொன்று பலத்தானென்றே. 232

நவலோக செந்திரம்.

பலமான தெய்வத்தான் சமனாய்க்குதல் பாங்கான னாவகோல செய் விட்டாட்டி, பிலமாக விருசாமி மறைத்துக்கொண்டு பிசும் சீரிலியின்னி புத்தகமேற்றக், குவமான நவலோக மெல்லாஞ்சாறு தீர்த்து பத்தகமான பலத்தானென்று, கலமாக குவையிலே யுருக்குப்போது கலவென்றிப் புலமொன்று உருக்கித்தீரே. 233

உருத்தியதோச் சென்னியது கலத்திப்போடு உத்தமனை சென்றிபலம் வீரக்கட்டி, பெருக்கனை மூலப்பாண லாட்டியுட்டு பேசாமல் மூன்று கான் பனியிற்போடு, குருவான் செந்திரத்தான் பலத்தாட்டி கட்டான பொற்றிலையின் சாற்றிலாட்டி, உருவான் குப்பியிலே வறுசெந்திரம் ஒகோ கோ டுடியான செந்திரம்தானே. 234

கானென்ற வெருக்கல்கா னிர்த்தவீதம் சாற்றடா செந்திரம் தானேயா கும், கானென்ற நகமொடு திராங்கிதான் குருகாகம் பித்திராதம் பித்தி கேடு, எனென்ற வேமமொடு கவலோகத்தான் என்னிகொல்லென் மூன் போல விடைகப்பாமல் தீயென்று செந்திரம் வெண்ணெருகும் அள வற்ற கோய்களெல்லா மகண்ட போடே. 235

போய்ப்பா நவலோக செந்திரத்தான் பொறியான சக்திரம் கோய்களெல்லாம், ஆம்பா மண்ணீரம் போலெல்ல வப்பனே நவலோக செந்திரஞ்செய், எம்பா கைமுறைகள் சப்பாமச்செய் எடுத்ததொரு செந்திர மெல்லாமாநும், நாமப்பா கலத்தின மித்தவீதம் காட்டினு லொ ன்பதுஞ்செந் தாரத்தானே. 235

ராஜபுத்திர.

கானென்ற சர்வமகா வீரகுர சங்கரா ராசபு பதியைக்கேளு, எனென்று பூபதிப்பேர் கேட்டுமுன்னே யெழுந்தான் காதலழிச் சப்பால்செல்லார், வானென்ற நவலோக செந்திரத்தான் வகையான கலத்தின செந்திரத் தான், எனென்ற வகையொன்று பலமொன்றுக்கு இடைகத்தவ ருதபடி தாக்குதாத்கே. 237

தாக்கப்பா பலமொன்று குதபற்பம் துரிசெந் தாமது பலத்தானெ ன்று, வாக்கப்பா மண்ணீரம் பலத்தானென்று வாகான காத்தமது பலத்தானென்று, கோக்கப்பா கெத்திப்பற்பம் பலத்தானென்று கோவதனைத் தீர்த்தி ன்ற தாம்பிரத்தான், தாக்கப்பா திரிசெரு பலமொன்றோமஞ் சாதிக்காய் வாய்விளங்கு கிராமபுகட்டே. 238

கட்டுவாய் துதிவிடையம் நறுக்குமூலம் குங்குமப்பூ கல்தாரி வீரம்பு ரம், காட்டுவாய் கோரோசனை சிவதைகுடன் ராசவர்த்த மஞ்சனக்கல் பின் கடுக்காய், குட்டுவாய் தானிக்காய் [கெறி]விடம்பாஷாணத் துத்தமொடு சரு நாபி கெவுரிலிங்கம், மாட்டுவாய் வகையொன்று பலங்கால்வீதம் மைத்தனே மருத்தெல்லாங் கல்வஞ்சேரே. 239

கோவே யொன்றுக்கி யரைக்கச் சொல்வேன் செம்முள்ளித் தோடை வரோ கரியான்கொன்றை, ஆறாபொடு வல்லாரை வெண்கொளுஞ்சி யா வாரை முருக்கம்பூச் செம்பரத்தர்ப்பு பாமமெனுந் கற்றமும் பழத்தின்காது பாங்கான பொற்றிலையின் பொன்னாமத்தை, வாரமுடன் வகையொன் றால் நாளொன்றாக வணங்கவே யரைத்திலைய் சாற்றினிலே. 240

சாற்றிலே யரைத்திது பயறுமட்டாய்த் தனறுமல் உண்கை செய்து ரலியிற்போடு, கூற்றுவனார் தேசம்விட்டு தேசம்போவார் கூருன பூபதிதான் காய்க்கண்டு, தேற்றுவார் மரணிடர்கள் தேசத்தன்கே தேக மினிப் பிலத்ததென்பார் திடங்கொண்டேதான், மாற்றினால் வியாதி யெல்லாஞ் சித்தப்பா மகத்தான பூபதியை வணங்கிச் செய்யே. 241

நாகபற்பம்.

வணங்கிபே புலத்தியனே அய்யாகேளு வளமான நாகபற்ப மாகச் சொல்வேன், இணங்காத சர்க்கமது பலத்தானென்று இந்நிடைக்குச் சிலே யிட்டுக் கொளுஞ்சுவோல், குணங்காமற் கிண்டிபுப் பற்பமாகுந் கூறக் கேள் பின்னெடுத்தித் கல்வத்திட்டு, மணம்பெற்றேவ பழச்சாற்றால் நாலு சாமம் மடங்கவே யரைக்கையிலே மருத்துபோடே. 242

மருத்தென்ன விரமொரு பலந்தைப்போடு வாகாண விலகமொரு பலந்தைப்போடு, பொருத்தவே குகாணப் பலந்தைவாரு புகழாக வில்லை செய்து விழிப்போடு, திருத்தவே யஞ்செருவிற் புடந்தைப்போடு திரமான நாகமத செத்தார்தான், அருத்தவே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தி லப்பனை குளமெல்லாமகன் னுபோமே. 246

கெக்கைச் செத்தாரம்.

போமடா திரைஞர் செத்திரென்றிற் புகழாக வையொன்று பலந்தா னென்று, ஆமடா பழச்சாற்றுல் காலுசாமம் அப்பனை மறுகல்வக் தன்னிற் கேளு, வேமடா வாய்ப்பொடிபுஞ் குஞ்சாரம் வெவ்வேறு பலமொன்று வினங்கவேதான், காமடா காலிலொன்று சாமமாட்டு கல்கெதல்வத் திட்ட மருத் தொன்றுய்ச்சேரே. 244

ஒன்றுக்கிப் பொற்றலையின் சாற்றலாட்டு உத்தமனே யறுசாம மரை த்தபின்பு, கண்ணு பத்தெருவிற் புடந்தைப்போடு ரசகெத்தி சாரமா லிடைபோகாது, சென்று செத்தார மென்னசொல்லென் சீராகக் குன்றி யிடை தேனிற்கொன்று, குன்றுத குன்மெட்டி லீலிகையினோடு கொழு த்தமகோ தாந்திருக் கூறினேனே. 245

கூறினேன் சலாசத்துச் செத்தாரத்தைக் குன்றியிதில் தேனோடே கூட் டிக்கொண்ட, கூறினேன் சீரம்பல் சோகைதாதுக் கொண்டசலக் கழிச்ச லொடு யினோரோகம், கூறினேன் சீர்க்கடுப்புக் கல்லடைப்பு கொத்தமல்லி சீரகத்திற் கொண்டாற்றேனா, கூறினேன் பித்தங்கள் காற்புதுமேதீருந் கொண்டிற்றீர்க் கோவைகுட்டம் பதினெட்டோடே. 240

பதினெட்டிற் குட்டமொடு குறைகோயெல்லாம் பறக்குமடா செத்தா ருச்சுப்பட்டாற், கெதிகெட்டோ மென்றோடும் வாதமெல்லாம் செஞ்சனே தானடிக்கு நறுக்குமலம், மதிமெட்டே னென்னுதே புலத்தியனே அய்யா வாய்வினங்கத் திரிகிறு வோமங்காயம், அயிலிடை மெவாச்சாரம் பனை வெல்லந்தா னப்பனை வகையொன்று பலந்தா னென்றே. 247

பலமோடு சாணையோர் மருத்தோடெல்லாம் பரிவாகச் சூணித்துப் பாக்குசேனா, கலங்கவே திருமேனி கிற்புட்காதுக் கரியாறும் வெவ் வேறே யுலாத்தித்தானாய், மலங்காமல் சூணித்துப் படிதாலப்பா மருத் தோடே சேகரித்து நறுத்தெயிலிட்டே, இலங்கவே யொருபேறுத கழஞ்சி யுண்ண வேருமடா கிலேற்பலங்கன் தொன்னுற்றே. 243

தொன்னுற்று மிருகடாகத் தத்துவத்தான் சுத்தியாக் தோகெயல் லாஞ் சொல்லியோடும், கண்ணத்த காமமெல்லாம் பிளந்துஞ் சொன் னேன் கைகண்ட புதிய கருவாய்ச்சிதயால், கண்ணமாய்ச் செத்தார மின் ததுக்கெல்லா மிக்கதொரு பலந்தைக்குக் கழறினேன், கண்ணமே செத்தா ரம் பண்ணிஞர்கால் உறுதியா யில்லகட்டா துலகம்பொய்யே. 249

பொய்யென்று வுலகத்தான் வேதாத்ததைப் பூட்டாமற் சித்தாத்தப் புதிக்கெட்டார், பொய்யென்பான் கருவரியான் செத்தாஞ்செய்யப் போக்கறியா னுலகத்தா னிடைபோக் சென்பான், பொய்யென்பா னவன் வாயில் மண்ணையுள்ளிப் போடுந் பாப்பாடு கொன்னொன்று, பொய்யென் பா னவன் தன்னை மூண்ணைவத்துப் பூட்டுவாய் செத்தாரம் பூவிச் செய்யே. 250

சரக்குகள் சுத்தி.

செய்யப்பா கைமுறைபாய்ச் செய்துகாட்டு செய்தொழினைப் பாகமாய்ச் செய்யச்சொல்லு, வையப்பா சாக்கெல்லாஞ் சுத்திசெய்து மாட்டப்பா சுத்திக்கு லகையேகேனா, பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச்சாறு புக ழாகப் படியொன்று கற்றுழம்பால், மெய்யப்பா படியொன்று வருநிதா னும் வினங்கவே படியொன்று பாண்டத்தாற்றே. 251

ஊற்றுவாய் பழச்சாறு படிதா னென்று உத்தமனே செம்பரத்தம் புந் றுட்டி, ஊற்றுவா யொன்றுக்கித் தம்பலச்சா றெருபடிதான் கடவிட்டு முலைப்பால்கேனா, ஊற்றுவாய் படிதால்தான் கோத்தேயின் ஊறப்போடு பாசையுப்பு இணங்கவேனா, தேற்றுவாய்க் காரம்பூச்சு னேஞ்சாரம் திரமக் கைகையொன்று பலந்தான் காலே. 252

காலாகப் பொடியென்று போட்டுக்கிண்டி காற்றுடா முலையிலே கட டாய்வைத்து, மேலான பாஷாணம் லோகத்தோடு வேண்டியதோர் சரத் கெல்லாய் கிறியாய்க்கட்டிச், சேலான ஆறல்விடும் பச்சாஞ்சென்றால் திரும் பவே ஒருமாத்தைக் காடிக்குள்ளே, மாலாகப் போட்டு மூன்றுகாணை மகத்தான சுத்தியதாம் வயித்தியம்பாரே. 253

பாரப்பா விப்படியே சரக்குசுத்தி பாங்காகச் செய்தாக்கால் சரக்கெல் லாந்தான் காரப்பா வோடாது கந்தியாலே கட்டாகச் சுத்திசெய்து செத் தாஞ்செய், ஏரப்பா வைத்தியத்திற் சோம்பலாகா என்னைப்போற் சுத்தி வகையாருஞ்சொல்லார், ஆரப்பா புலத்தியனே உனக்கிடையா அறுபத்து காலுயிர்த்தச் சுத்திபண்ணே. 254

பண்ணடா காத்தமது பலந்தா னென்று பாங்கான செவ்வியது பலந்தா னென்று, கண்ணடா பழச்சாற்றுல் காலுசாமம் கட்டாக வேயனாத்து வில்லைசெய்து, விண்ணடா குகையிலிட்டிற் காம்போட்டு மேலோடு முடி யே கிலைசெய்து, கண்ணடா துருத்திகொண்டு உலையிலுது கலமான காற் தமது மணிபோலாமே. 255

மணியான காத்தமணி பலந்தா னென்று வாகாண குதமொன்று கெத்தி ரெண்டு, தனியான பொற்றலையின் சாற்றலாட்டு தப்பாம லறுசாமம் வில்லைசெய்து, துணிவாகப் பத்தெருவிற் புடந்தைப்போடு துடிக்கொண்ட செத்தார மாகப்பின்பு, வணியாக வஞ்சுதரம் பொற்றலையின் சாற்று லரட் டியே வில்லைசெய்து புடத்திற்போடே. 256

போடப்பா பழச்சாற்றிற் புடந்தாடுன்று புதழான காத்மது செந்
தாரத்தான், ஆடப்பா அரிதார நிறுக்கடி யப்பனை குன்றியிடை தேனிற்
கொள்ள, வாடப்பா பிணையொடு குலவாய்வு மண்டைகோ யொடுகண்ட
மாலேதிருஞ், சாடப்பா அனையாப்புப் புவுந்திரமுந்திருஞ் சந்தமடா குத
பத்பத் தன்னேச்சேரே. 257

சேரடா ஒன்றாகித் திண்ணைகேளு செத்துதடா விந்தபுற்றுயோனிப்
புற்று, பாரடா நிரந்தியொடு இந்நிரகண்டி பறக்குமடா கோயெல்லாம்
பாருபாரு, சாரடா பூகாதம் பாலிற்போட்டுத் தன்னிலிட்டுக் கழுவிப்
பாண்டத்திலிட்டு, நிரடா வற்றிடவே வறுத்துப்போடு தேசமாம் பொன்
களிதம்போற் பதத்தைக்காணே. 258

காணப்பா பூகாதம் குரணித்துக் கட்டாகத் திப்பிலியும் குரணித்து,
காணப்பா ரெண்டிமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு உத்தமனே கூறுத்தேனிற்
காவிடைதாளிட்டுப், பேணப்பா பற்பமது குன்றிகுட்டிப் பிலப்படவே
மூன்றுகாள் கொள்ளும்போது, தோணப்பா கோய்முன்று வெடுத்திரோந்
தோன்றிவந்த கூயமெல்லாம் சுழன்றுபோமே. 259

சுழன்றுதடா வப்பிரக பற்பத்தாலுந் துடியான சொன்னத்தின் பற்பத்
தாலுந், சுழன்றுதடா திராத கூயங்கெல்லாம் காடுறைந்து போச்சுதடா
தங்கத்தாலே, உழன்றுவரும் கோயெல்லாம் ஒழிந்துபோகும் உலைமுகத்
திற் றுரும்பயிட்ட வாதொக்குந், தழன்றுதடா நிரவற்றிச் சயமே
திருஞ் சாற்றுக்கேறே வாதத்தின் தயிலங்கேனே. 260
வாதத்தின் தயிலம்.

கோணப்பா வேப்பெண்ணெய்ப்படிதான்காறு தெடியான வாறுதியுந் காடி
படிநாறு, வாணப்பா பழச்சாறு படிதான்ரெண்டு மகத்தான குமரிச்சாறு
படிதாடுன்று, வேணப்பா மயிலிறகு பலந்தாடுன்று வெள்ளைச்சா
ரணையின்வோர் பலந்தாடுன்று, நாணப்பா வச்சுவல்லி வேர்பலந்தா
டுன்று நாறியதோர் கரத்தைச்சாற் றரைத்துப்போடே. 261

போடப்பா வேப்பெண்ணெய்க் குள்ளேநிதான் புதழ்தேவ-தாரமொடு
நறுக்குமலம், நாடப்பா திரிகடுகு வோமங்காயம் நலமாக வையொன்று
பலமுந் கால்தான், குடப்பா முலைப்பாலி லரைத்துப்போட்டு சுத்தம
லாக்கினியாய்த் தீயைமுட்டு, தேடப்பா பதம்பார்த்து வடிவேப்பெண்
னைய் செகமெல்லா மெய்த்தறு செய்யாங்காணே. 262

நடுவெய்தான் படிநாறுக் கொன்றாய்ச்சேரு நலமான தயிலயிது இதுக்
குள்கேளு, உறுவெயில பட்டையுட தயிலந்தாறு முத்தமனே நாறுந்
கொன்றாகச்சேரு, நிறுவிதற்பத் தோஷமெல்லாம் நீங்கிப்போகும் நீளை
லாகக் கண்டத்தின் தீழெல்லாதான், அறுவெய்யப் பூசுவாத மென்ப
தோடும் அப்பனே முடகடுன்கால் தேறும்பாரே. 263

தேறுமடா காவிடைதான் தயிலத்தன்னில் தேறுமொரு காவிடைதான்
கூட்கூட்டி, ஆறுமடா சீனிலொரு கடிதான்கூட்டி யப்பிரக செந்தரங்
குன்றிகூட்டி, னாறுமடா மூன்றுகாள் கொள்ளும்போது உத்தமனே
வாதமெல்லா மொழிந்தபோகும், மாறுமடா இதைவிட்டுத் தயிலத்தன்னில்
மால்தேவி பற்பமொடு குதங்கூட்டே. 264

குதபற்பத் தன்னுடனே மண்டலமே கொள்ளு துடியான பதினெட்
டுக் குட்டம்போகும், வாதத்திற் பித்தநீர் தானுமேகும் மயங்காதே கூறுக்கி
தடா வேப்பெண்ணெய்க்குள், ஆதிமுன்பே யிருத்தகைப்பும் போக்கிடு
ரார், அதிறுடைய வாசத்தைத் தீர்க்கிறவரார் வேதார்தப் புலத்தியனே
உணக்காய்ச்சொன்னேன் மீதுகற்ப தோஷமெல்லாம் விழலாய்ப்போமே.

சவுரித்தயிலம்.

போம்பா குட்டங்கள் வாதம்போகப் புதழாகச் சொல்லுகிறேன்
புலத்தியனேகேளு, நாம்பா சவுரியது பலந்தாறு நாட்டினேன் தெந்
தியது பலந்தான் பத்து, ஒம்பா காட்டுள்ளிக் கிழங்குபத்து உத்தமனே
கெள்ளாட்டுப் புழுக்கைபத்து, வேம்பா கார்த்திகையின் கிழங்குபத்து
வெள்ளைச்சா ரணையின்வோர் பலந்தான் பத்தே. 265

பதப்பா பிரம்பிணுட கிழங்குபத்துப் பாங்காக ஒன்றாகிப் பூத்தயி
லம் வாங்கிச், செத்தப்பா போனபிணை திரும்பிப்பேசும் திரமான குரு
திற்றின் செய்கையாலே, மெத்தப்பா வோடாதே குருவாரியும் மீதுகின்ற
தயிலங்கள் ஊடிக்கும்போது, ஒத்தப்பா சொல்லுகிறே னூற்றுக்கொன்று
ஓட்டினால் தயிலமது உறுதியாமே. 267

உறுதியாம் தயிலமது மேலுக்குப்பூசி வொருபோதும் வாதமெல்லா
மொழிப்போகும், உறுதியாய்ச் குதபற்பம் தாம்பிரபற்பம் உத்தமனே தயிலக்
தேன் சீனிகூட்டி, உறுதியாய் மண்டலமே கொண்டபோது ஒடுமே வண்டு
கடி குட்டமெல்லாம், உறுதியா யிருத்தகடி யெலிகடிநீர்ப்புண்கள் ஓகோ
கோ திருமடா உண்மைதானே. 268

உண்மைதா னென்னென்னெய் படிதானெட்டு உத்தமனே வேப்பெண்
னைய் படிதாடுன்று, உண்மையா யேரண்டத் தென்னெய்ப்படிநெண்டு
உருமையுள்ள தேங்காய்செய் படிதாடுன்று, உண்மையாய்க் கொப்பரைக்
குள் ளொன்றாய்வார்த்து உழரிச்சா ரெருபடிதான் கூடலிட்டு, உண்மை
யாய்ச் சந்தனத்துள் பலந்தானஞ்சு உயர்தேவ தாரமது பலந்தாடுன்றே.

ஒன்றாக யென்னெய்க்குள் கலந்துபோடு ஓமம் தீ ரகம்மதுரம் கூறுக்கு
மூலம், நன்றாகத் திரிகடுகு கொத்தமல்லி காசுபூ செண்பகப்பூ காமப்பூ
வம், ஒன்றாகப் பச்சையொடு பேய்ப்புடல் பேய்ப்பீர்க்கு விளக்கவே கை
யொன்று பலமுந்கால்தான், சென்றாட்டு பழச்சாற்று லரைத்துப்போடு
சேரவே மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சே. 270

காய்ச்சவே ஆலின்பால் படிதான்ரெண்டு கரிசலைச் சாறுமொரு படி
கான்விட்டுப், பாய்ச்சிடவே செவ்வின் படிதான்நாலு பழச்சாறு படி
யொன்று கொச்சிசாறு, காய்ச்சுதே படியொன்று மேனிச்சாறு மறுபடி
பும் செருப்படிச் சாறுபடியொன்று, தாச்சியே படியொன்று, செல்லிச்
சாறு தப்பாமற் கூட்டியே வடித்திடாயே. 271

வடித்திடவா யெண்ணெய்தனைக் கலசத்துள்ளே வாகாகக் கழிபும் சவ்
வாதுகூட்டி, பொடித்திடவா யாவின்னோ ரோசனை கஸ்தாரி புகழான
கும்கும்பூ வகையொன்றுக்கு, முடித்திடவாய் கழஞ்செயொன்று எண்ணெய்
வாச முடித்திலே பட்டவுடன் வாசநீறி, கொடிக்குமுன்னே சர்வாரங்க
கோய்கள்போகும் நொய்தான வாசவெண்ணெய் தயிலந்தானே. 272

தானென்ற கோயெல்லா மொழிந்துபோகும் தற்பரமாம் பூரீறு வடி
கலசத்துள்ளே, வெண்ணெய் காகிடதான் போட்டதாலே விதம்பா
இத்தெண்ணெய் கித்தார்க்காகும், பாயென்றால் பாயுமடா கோயைச்
கொல்லப் பறந்துபோய் வெட்டெடா கபாலவாய்வைத், தாயென்று வந்த
வெண்ணெய்ச் சர்வாங்கம்பூசித் தலையிலே தேய்த்தவுடன் முழுகுவாயே. 273

முழுகுவருஞ் சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளு மெய்யெல்லாம் லெட்ச
மியின் கார்த்தியாகும், உழுகவே யெண்ணெயிது கபாலந்தேய்க்கில் உத்த
மனே பசும்பயறு சியக்காயாம், நழுகாத தசையிலுள்ள தோஷம்போகும்
நன்றாகத் தேகத்தில் வலியோலில்லை, விழுகுதலா கோயெல்லாம்
நமனுமாரான் மெய்பொய்யா மென்றவனை மிதியடியால்சாடே. 274

சாடப்பா லோகத்தில் பசாசுதன்னைச் சாதிக்க மாட்டாத லோகத்தோ
ரைச், சாடப்பா சித்தார்த்தக் கிரிகையோரைத் தன்னுழுகுக் குழியில்
சண்டானரைத்தான் சாடப்பா மாயைகொண்ட உலுந்தரைத்தான் சாராத்
வேதார்த்தத் தட்டிடுவாரே, சாடப்பா பூரணத்திடுகக்கங்காட்டிச் சண்
ண்டா ஞானவாள் கொண்டுவெட்டே. 275

வெட்டென்று சொன்னீரே குருவேடிய்யா மேதினியோர் சித்தார்த்த
விளக்கமல்லோ, வெட்டென்று சொன்னீரே லோகத்தோரை வேதார்த்த
தானுரைக்கச் சித்தாய்ப்போமே, வெட்டென்று சொன்னதுதான் நெவரை
மைத்தா வேதார்த்தத் தின்புகழ்த்து மதியாநாரை, வெட்டென்றே னவனு
டைய பாவந்தீர யெருசுறுக்காம் புலத்தியனே விள்ளக்கேளே. 276

நீற்றினதிராவகம்.

விள்ளக்கேள் நாயுருவி தானையுப்பு மேனியுப்பு வேதையுப்பு வாழை
யுப்பு, விள்ளக்கேள் தேனுப்பு வெண்ணெருக்கினுப்பு விடமான வழரியுப்பு
கள்ளியுப்பு, விள்ளக்கேள் வெடியுப்பு பாலமோபத்து விதமான சீனமொ
ன்று சவ்வுடம்போடு, விள்ளக்கேள் பலமொன்று வகைதானப்பா வெண்
காரம் பலமிரண்டு கல்லுப்பொன்றே. 277

ஒன்றான பூரீறு சாரக்குடன் ஒகோகோ துரிசுஅன்ன பேதிவென்றே,
நன்றாக வகைக்குஅரைப் பலமேகூட்டு நாடேறி கிளிஞ்சியது சுத்திபண்ணி
வென்றதொரு கிப்பியது பலமும்கால்தான் விவசயடங்கக் கல்வத்திற்
பொடித்தொன்றாகுக்கிச், சென்றென் குப்பியிலே திரீவாங்குசித்தர்மெய்த்
நிரப்பா செப்பொருதே. 278

ஒன்றான நிரலே தங்கம்நீறும் உத்தமனே வெள்ளிமுதல் வங்கம்நீறும்,
நன்றான நாகமுதல் லோகம்நீறும் ரசமோடு காந்தம்பலகையையும் நீறும்,
பன்றான நவரத்தினம் வெவ்வேறேநீறும் பாஷாணச் சரக்கெல்லாம் படு
முன்னீறும், தன்றான வுபரசுக்கள் தானேநீறும் தருகற்பத் தால்வருநேய்
தள்ளக்கேளே. 279

கேளடா சலபமிது திரீரென்றால் கேட்டுமடா சரக்கெல்லாந் செக்
தார்தான், கேளடா பிலத்திருந்த தேதுவென்று கடிப்பா ரிதலுலே சுத்
துத்தாலும், வேளடா விக்கிரை முன்னீர்செய்து வேண்டியதோர் செக்
னாரு சொன்னதெல்லாம், ஆளடா சத்துவகைத் தங்கங்கூட்டி அப்பனே
அறிவறித்து பற்பஞ்செய்கே. 280

செய்யடா குருநிருஞ் செய்நிருஞ்சொன்னேன் திறமான பூவினுட
குருநிருஞ் சொன்னேன், செய்யடா தலைமுழுக்குத் தயிலஞ்சொன்னேன்
செந்தார வகைமுறைகள் சேச்சொன்னேன், செய்யடா வர்த்தத்தின் குரு
வுஞ்சொன்னேன் தெளிவான லேகியங்கள் கிருத்தஞ்சொன்னேன், செய்
யடா வாநிமகன் கற்பங்கொண்டால் தேகமடா வயித்தியுத்திற் றிறவு
கோலே. 281

திறவுகோல் கைக்கொடுத்தே நறிவுள்ளோர்க்கே தேசத்தோர் வயித்தி
யத்தில் திரம்போதாது, பிறவாத நெறியோர்க்கு வயித்தியமுஞ் சொன்
னேன் பிறத்திற்கும் பாவிகட்கோ வெளிவிட்டேனான், அறமான வாநி
மகன் மனத்தெளிந்து ஆசைவைக்கப் பேரின்பத் தடுத்தோலுதல், உறவாகப்
புலத்தியனே புத்திசொல்லி யுரைத்திடவாய் கற்பந்தான் யோசத்தோர்க்கே. 282

யோகமெல்லாம் ஞானத்துக் காதிபீடம் யோகத்துக் காதிபீடா கிரியை
யாகும், வாகான கிரியைக்குச் சரிதைமூலம் வளமான சரியையென்ன
வென்றுகேளு, தாகான குண்டலியி னுத்தமாவீசன் சக்லருக்குஞ் சரியை
முறை தப்பாவண்ணம், ஏகமாய்க் கீழ்முக்கோ ணத்துள்ளாகி யிருந்தவீட
மறியார்க் குறுத்தாரனே. 283

தானென்ற சரியைவிட்டுக் கிரியையென்ன சாற்றக்கேள் புலத்தியனே
மூலத்தன்னில், தானென்ற குண்டலிக்குள் சத்தித்தன்னைத் தாயினதே
புசித்தால் கிரியையாகும், தானென்ற யோகந்தா நென்னவென்றால் தப்
பாத கந்தியிட மூலத்தன்னில், தானென்ற மனங்கூடி வாசிபார்க்கில் சதா
சிவமும் யோசத்தைத் தாக்கிப்பாரே. 284

பரப்பா வாசியினால் யோகமார்க்க பரிவாண ஞானமென்ன வென்று கேளு, நேரப்பா தன்னையறிந்துண்மைகண்டுநிலையான தலைவருய் பரத்திற்கேசர்த்து, ஆரப்பா வரிவாவே புரணத்தைக்கண்டு வம்பலந்தே நடம் புகித்தால் ஞானமாரும், பேரப்பா விதுவல்லோ சாலோக சாரீரம் பெருத்தசா ரூபசா யுச்சியமார்க்கே.

265

ஆச்சடா மனம்புத்தி ஆங்காரத்தான் அரகரா சித்தத்தி வடவ்வியேதான்,
போச்சடா நீட்சைவதித் குள்ளேயுத்திப் புதல்வனே புலத்தியனே மொன்ன
சொல்வேன், மீச்சடா ஞானமென்ன வாய்ப்பேச்சாலே வினைக்குமோ, நித்
தாந்த நெறிகொண்டோர்க்கு, மூச்சடா ஐயுவந் மொடிக்குவான் காணன்
முனையறியா முழுமடு உலுத்தக்கானே. 286

காண்ப்பா சண்டாளப் பீசத்தேதான் ஊனிவாகச் செனித்ததொரு பாலி
யோர்க்குத், கோணவே வேதாந்தஞ் சொன்னாளுந்தான் குட்சத்தைப் பார்
த்திறியான் மாயையுழி, ஆணவமாய்க் கழிவதல்லால் வேறொன்றில்லை
யாவைநொண்டி பேச்சரைப்பார் கருதை மாண்பர், வீணான பிள்ளைகளைச்
சேர்க்கவேண்டாம் யிட்டகுறை யுண்டாளுல் வருவான் பின்னே. 237

ஸூகாது ஒருநாளுக்கு சொன்னதுதான் வாய்க்குமே விட்டகுறை
யில்லாவிட்டால், உருகாது நுணுத்தி லுண்ணுமையாகி உத்தமனே மனம்
வேறு யோடிப்போகும், பெருகாது வேதாந்தத் தித்தானாய்
பேய்மக்க ளிறத்தார்ஜு ரணநோக்காமல், அபிராகும் விட்டகுறை வாய்ப்புச்
சேலு அப்பனே வாசிகொண்டா லறிந்துபாரே. 288

பாரப்பா மதியிரவு யிரண்டுக்குள்ளே பகர்த்தோடும் ஞானவுரை சரத்
தைப்பார்க்கில், சேரப்பா யிடைகலையில் பெண்ணுபமாகும் நெறியான பிங்
கலையி லாண்ருபமாகும், ஆரப்பா அந்திடத்திற் பஞ்சபூதம் அசைகொண்டு
வாடுமக்தே செடியாமர்தான், சேரப்பா நாழிகைதர டென்கேறேபாயும்
தெனிவான பிரிவினில் தாற்றிருப்பதாமே.

பத்தான அப்புவிலே கடிவைவொன்று பாயுமடா தேயுவினே கெடியா
ரந்தேள், இத்தான் தொன்றேதால் வாயுய்க்கேதான் செய்பந்தேள் ஒன்
தலரதான் கடிவைவாகும், முத்தான வாகாசத் தொன்றேமுத்கால் முழுது
மிதித் கடிவைவா மோசமில்லை, பெற்றதுதா னிதுக்குள்ளே விட்டதுவை
மாரக்கம் பேரின்பம் பூரணஞல் நிரத்திற்காணே.

290

காணப்பா சரியையுட புத்திதோறும் கருதிப்பார் கிரியையுட புத்தி
தோணும், பூணப்பா பேரேது யோகமார்க்கம் புத்திமா னென்பதெல்லாள்
காணலாருந், "தோணப்பா ஞானத்தின் புத்திகாணஞ் சொற்றிறமாய்
மாத்திரையின் பலங்கள் சொன்னேன், பேணப்பா பூணருள் திரந்தைப்
பாரு பேயாண மனத்தேறும் பித்தநிலாதே.

பிதற்றில்லா சூத்திரியரு தூதரம்பாடு பேசுமடா நூனத்தின் தூலைச் சொன்னேன், பதைப்படங்கு மூலமதில் கவனமுஞ்சொன்னேன் யரிபா வைத யில்லையடா யாறுஞ்சொன்னேன், ஐதைத்தானே கோதிக்கச் சட்ட முனிமாத ஓட்டியதோர் பிண்ணிணை சூத்திரத்திலேதான், விதைத்தானே மூவத்தின் கருவைக்கொட்டி மேலாறு தாரமொடு வாரிநானே. 292

லாசியொடு வடவியமுள் சக்கரமுஞ்சொல்லி வாதத்தின் கருக்கலாயும்
வளமாய்ச்சொல்லி. நேசமுட னேயுரைத்தார் ஒத்துப்பாரு நிலையான
பூரணஞ் சூன் திரத்திந்நேனும்; வாசமுடன் ரோமரிஷி யைம்பதுக்குள்
மகத்தான் மூலத்தின் வாயியெசொன்னார், பேசிகற்காண் மச்சமுனி நிக-
ண்டுதிடீர்ச்ச பேரின்ப ஞானயொரு தூவாந்தானே. 293.

தூலிலே திருமால் நாயுற்றுநூக்குள் நழைந்தவர்கே பார்த்தவர்க்கு
நூனன்தோனும், காலிலே கால்முட்டிக் கண்ணைக்காட்டிக் கருத்துமே
யோகவெளி கட்டாயச் சொன்னார், சேலான வரதார மாறும் நன்றாய்ச்
செப்பினார் வாகிலைத்துத் திறமாய்ப்பார்க்க, மாலான மானயலிட்டுத்
துறவிற்சென்று வழிபாடு கண்டறித்துக் குருவைப்போற்றே. ! 294

குருவினுட பதம்போற்றி மூலங்கேளு குறிப்பான பூசைவிதி தன்னைக்
கேளு, குருவினுட பதம்போற்றி யாதாரங்கேளு கோலமாஞ் சக்ரத்தின்
குறிப்புக்கேளு, குருவினுட பதம்போற்றி வட்சியத்தைக்கேளு கோலங்கள்
பிகடுவெத்த ஆத்துமாக்கள், குருவினுட பதம்போற்றித் தன்னைக்கானுங்
குண்டலியின் குறிப்பைக்கேள் முனையைக்கேளே. 295

கேள்ப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கெடியான பரங்கடந்தால் தலை
வருவான், கேள்ப்பா குருவினை தொழுதுகின்ற, கெட்டியாய்ச் சில
புரை மார்க்கத்தனைக், கேள்ப்பா சொன்னார்பின் தேவியுரை கருப
வைத்துச் சொன்னாக்கா லறிந்துபுரி, கேள்ப்பா பூசைவிதி தப்பாவண்
ணம் கெட்டியாய் மவுனத்தின் கிரியைகேளே.

இரியைவிட்டு யோகத்திற் சென்றாகடி. கேசரியில் மனமவைத்து மூட்
டுங்காலே, அறிவான மஹத்தே வாசியூது அப்பாபின் சிவதீட்சை சத்தி
தீட்சை, பிரிவாக பிரகாலம் வைத்துவிட்டு போரான குளிகையிட்டிப் பேரு
ண்டாகச், செறிவாக மூதண்ட லேகியங்கொள்ளு திட்டமாய் வழலைதன்
ளித் தற்பங்கொள்ளே.

சுற்பங்கள் கொள்வதிலே மூலிகதப்பம் கைக்கடங்கா கோய்களும் காலம்பார்ந்து, நிற்பமென்றே கோய்பிளக்கும் கோய்க்ட்கெல்லாம் நெஞ்சிலே கட்டெதற்கு வயித்தியஞ்சொன்னேன், அற்பமென்று சொன்னாக்கா லெல்லம்பாழாம் அறிவோடே தற்பமது கொள்ளும்போது உற்பணமா யுறுதிக்குஞ் சொத்தாரத்தான் உற்றதொரு வேகியன்கன் கிருதஞ்செய்யே.

செய்யப்பா தயிலங்கள் குரணங்கள் செயமான பூபதிகள் கற்பந்தோடு செய்யப்பா கற்பத்தைக் கொள்ளுமன்பே நிறமாகச் செய்நுலைப்பாய் தவ ருவண்ணம், செய்யப்பா வயித்தியத்தி லாயிரத்துக்கொன்றாய் செப்பி னேன் வயித்தியம்யான் யென்னசொல்வேன், கையைப்பார் முகத்தைப்பார் தசகாடியைப்பார் கருச்சென்னேன் பதினாயி ரத்திற்கானே. 299

காணப்பா பார்த்துணர்ந்த வாதிமக னுணர்ச்சைகண்ணர் தப்பாமல் வயி த்தியஞ்செய்வாய், தோணப்பா வடுகனுட பூசைசெய்வாய் சொற்குருவை மறவாதே லட்சியத்தினுள்ளே, பேணப்பா நந்திருகு உபதேசத்தாற் பே சாதே குட்சமாய்ப் பேணிப்பாரு, ஆணவத்தை விட்டல்லோ கற்பங் கொண்டால் ஆகாகா சங்கென்று மூலங்கானே. 300

மூலத்தி னெழுத்தாலே மவுனங்கொண்டு மூட்டினால் வடுகனக்கே நிரு த்தஞ் செய்வான், ஆலத்தின் குண்டலிக்கு எடுக்கப்பாரு ஆசையவன் வைப்பதற்கு வடமாவைசாத்து, சேலத்தி னந்தியுட பூசைபண்ணு செய்கண்டி சாதவொலி மணியினோசை, காலத்தின் கருவறிந்து பூசைசெய்தால் கைக் குன்னாம் வயித்தியமும் துறுமுற்றே. 301

அகஸ்தியர் செந்திரம் முத்திய
முற்றியது.

LB
102

121085

அட்டவணை.

பாட்டு நம்பர்.	விபரம்.	பக்க நம்பர்.
2	நூல்	1
31	கற்பூரசலாசத்து	7
35	அப்பிரகச்சத்து	8
44	நிமிளச்சத்து	9
43	நிமிளச்செந்திரம்	10
55	நாளகநீறு	11
57	குதபற்பம்	11
67	அண்டச்சத்து	12
73	சயரோகத்திற்கு லேகியம்	13
95	பவளவங்கச்செந்திரம்	16
98	அயச்செந்திரம்	17
100	துருச்செந்திரம்	17
102	அயக்காந்தசெந்திரம்	17
104	பாண்டிலேகியம்	18
109	மணரேச்செந்திரம்	18
114	வெண்கலச்செந்திரம்	19
116	முத்துச்செந்திரம்	19
118	தாளகச்செந்திரம்	20
132	நவசிந்தாமணி	22
134	அயக்காந்தச்செந்திரம்	22
139	வெள்ளியச்செந்திரம்	23
146	வயித்தியமுறைமை	24
150	கிளிஞ்சிறசுன்னம்	24
173	துளகிலேகியம்	28
178	நாகச்செந்திரம்	28
186	வங்கச்செந்திரம்	29
194	வெள்வங்கச்செந்திரம்	31
203	சயமாக்கிணிகுமாரம்	32
208	ஆனந்தவயிரவன்	33
212	குதபற்பம்	33
217	வயிரபற்பம்	34
230	மணரேச்செந்திரம்	36
233	நவலோகச்செந்திரம்	36
237	ராஜபூபதி	37
242	நாகபற்பம்	37
244	பெய்கச்செந்திரம்	38
251	சரக்குகங்கள்	39
261	வாதத்தின்தயிலம்	40
266	சவுரித்தயிலம்	41
277	நீற்றின் திராவகம்	42

விளம்பரம்.

இதற்குமுன் எவராலும் அச்சிட்டு வெளிவராததும் ஒவ்வேயேப் பெரிதானதும் எடுத்தொழுகப்பட்ட இதனடியில்கண்ட அரிய சாஸ்திரங்களைக் கூடியசீக்கிரம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தக்கூடும்.

அவையாவன:—

தேவையர் ரசவர்க்கம்	1500	அகஸ்தியர் ஞானசௌமியம்	1200
ஷை கருக்கடைவைத்தியம்	1000	ஷையார் கர்ம சூஸ்திரம்	300
ஷையார் பரிபூரணம்	550	ஷையார் வைத்திய சாலியம்	1000
ஷை நிஸ்வரர் சிகண்டி	300	ஷையார் மந்திர சாலியம்	1000
ஷையார் தர்க்க பரிபூரணம்	300	ஷையார் சுத்தி ஜாலம்	1200
பரிபூரணங்கள் வைத்தியம்	1600	ஷையார் பரிபாஷை	600
தொழுகண்ட முத்தகாண்டம்	500	ஷையார் குருநூல்	192
ஷையார் கங்கைகாண்டம்	500	ஷையார் 12 காண்டஜாலம்	1200
பிரமுகாரி வைத்தியம்	700	ஷையார் பரிபூரணம்	1000
சுருத்திரார் விரதகாண்டம்	700	ஷையார் ஞானகாலியம்	1200
மச்சமுனிவரால்	800	ஷையார் இத்திரஜாலகாண்டம்	1200
ஷை ஸேதாந்த பெருநூல்	800	ஷையார் ஆதிகாண்டஜாலம்	1200
யாகோபு வைத்தியம்	750	ஷையார் எழுதாண்டஜாலம்	1200
ஷையார் செந்தூரம்	350	ஷையார் திவாகரம் தொகுதி	12
ஷையார் சுன்னம்	300	ஷையார் தர்க்கசாஸ்திரம்	300
ஷையார் வைத்திய சுருக்கம்	150	ஷையார் தத்துவம்	300
இராமதேவர் குருநூல்	300	ஷையார் இடைபாகம்	400
ஷை சிகண்டி	550	ஷை வாலே பரிபூரணம்	400
ஷையார் ஜாலம்	800	ஷையார் கவுமதிநூல்	400
உமோமரிஷி பரிபாஷை	300	ஷையார் நிகண்டி தொகுதி	12
ஷையார் கருக்கடை	500	சுப்பிரமணியர் வைத்தியம்	1500
ஷையார் இரண்டடிவைத்தியம்	500	ஷை விஞ்ஞா	1000
சூகிமுனிவர் சூம்மி	1000	ஷை பச்சணி	300
ஷையார் வாதகாலியம்	1000	தனவந்திரிநா ஓதாண்டஜாலம்	800

அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கும் புத்தகங்கள்.

இராமதேவர் இவ்வுருக்கம்	200	புலிப்பானிவைத்தியம்	500
சுப்பிரமணியர்	500	கெருடாருடம் கெருடபஞ்சா	300
ஷையார் ஞானம்	200	ட்சர ஆருடம் சத்தியாருடம்	300
ஷை வைத்தியர் பூரணம்	205	சிவாருடம் தேவியாருடம்	300
ஷை வைத்தியரத்தியர்		காகாருடம்	
சுருக்கம்	300	சித்தாராருடம் சற்பாருடம்	300
ஷையார் பூரணகுத்திரம்	216	மந்திராருடம்	
ஷையார் செந்தூரம்	300	பரிபாஷை வைத்திய அகராதி	
ஷையார் அமுர்தகலையியானம்	1200	பதினென்கெத்தர் வைத்தியவா	
ஷையார் பரிபாஷை	300	த யோக ஞான சாஸ்திரம்	
சுப்பிரமணியர் குருநூல்	200	பாகம் வரை அச்சிட்டுருக்கிற	
பிரமுகாரி வைத்தியம்	380	விஷயகுப் பெற்றுக்கொள்ள	

இ. மா. குருசாமிக்கோனார்,

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை